

“யோசிக்கலாம்... நல்லா யோசிச்சு... பக்கவா திட்டம் போட்டு போலீசில் மாட்டிக்காம இந்தக் கொலைகளை செய்யலாம்...”

இந்த வாக்கியத்தைச் சொல்கிற போதே பாபு தீவிரமான யோசனையில் மூழ்கிவிட்டான்.

அமெரிக்கத் தூதரகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி நெல்ஸனை அந்த நள்ளிரவு டெலிஃபோன் கலைத்தது.

போர்வையை உதறிவிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தார். சுவரில் பொருத்தியிருந்த எலக்ட்ரானிக் டைம்பீஸைப் பார்த்தார். நேரம் 11.57.

“இந்நேரத்திற்கு யார் டெலிஃபோனில்...?”

யோசித்துக் கொண்டே ரிஸீவரை எடுத்து காத் மடலோடு உரசி “எஸ்” என்றார்.

“மிஸ்டர். நெல்ஸன்...?”

“ஸ்பீக்கிங்...”

“உங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுத்ததற்காக மன்னிக்க வேண்டும் நெல்ஸன்...”

“நீங்கள் யார்...?”

“டாக்டர் மோகன் ப்ரசாத். சென்னை ஜென்ரல் ஹாஸ்பிடல் டீன்...”

“என்ன விஷயம் டாக்டர்...?”

“நீங்கள் உடனே ஜி.ஹெச்.சுக்கு வர வேண்டும்.”

“ஏதாவது அவசரமா...?”

“மிக மிக அவசரம்...”

“விஷயம் என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளலாமா? இல்லாவிட்டால் ஹாஸ்பிடல் திரில் டுடே

வந்து சேர்வதற்குள் எனக்கு பி.பி.ஏறிவிடும். விஷயத்தைக் கோடிட்டு சொன்னால் போதும்.”

“சிகாக்கோவிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த டாக்டர் ஜேக்ஸன் கொலை செய்யப்பட்டதில் இப்போது புதிதாய் ஒரு பிரச்னை முளைத் திருக்கிறது.”

“பிரச்சனையா...?”

“எஸ்... அந்தப் பிரச்சனையை உடனடியாய் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வர முடியாது. அதுமட்டும் இல்லை; உங்கள் நாட்டின் அனுமதி இல்லாமல் அந்தப் பிரச்சனையை நாங்கள் கையாளவும் முடியாது. நீங்கள் உடனே ஜி.ஹெச் வந்தால் இது பற்றி பேசிக் கொள்ளலாம்...”

“அரைமணி நேரத்திற்குள் வந்து விடுகிறேன்” நெல்ஸன் ரிஸீவரை வைத்துவிட்டு பரபரப்போடு எழுந்தார். பக்கத்தில் படுத்து இருந்த அவருடைய மனைவி லாரா தூக்கக் கலக்கத்தில் புலம்பினாள்.

“டியர்...! எங்கே கிளம்பி விட்டீர்கள்...?”

“லாரா...! எழுந்து கதவைச் சாத்திக்கொள். டாக்டர் ஜேக்ஸன் கொலை சம்பந்தமாய் இப்போது ஏதோ ஒரு புதுப்பிரச்னை தோன்றியிருக்கிறதாம். சென்னை தலைமை டாக்டர் ஃபோன் செய்து அழைத்து இருக்கிறார்...”

லாரா கலவரமாய் எழுந்து உட்கார்ந்தாள். “பொறுங்கள் டியர்... இந்த நள்ளிரவு டெலி போன்களை நம்ப முடியாது. ஃபோனில் பேசியது டாக்டர்தானா...?”

“டாக்டர்தான்...!”

“எதற்கும் செக்யூரிட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு போங்கள்...”

நெல்ஸன் தான் அணிந்திருந்த நைட் கவுனை உரிந்துவிட்டு வேறு உடைக்கு மாறி கார்ட்லஸ் ஃபோனில் வீட்டுக்கு வெளியே இருந்த செக்யூரிட்டிகளுக்கு தகவல் கொடுத்துவிட்டு திரில் டுடே

போர்டிகோவில் நின்றிருந்த தன் ஃபோர்டு கார்க்கு வந்தார்.

செக்யூரிட்டிகள் பின் தொடர கார் கிளம்பியது. நடுநிசிச் சென்னை சாலைகளை போக்குவரத்து இல்லாமல் சுத்தமாய் வைத்து இருக்க, நெல்ஸனின் கார் பதினைந்தே நிமிஷத்தில் ஜி.ஹெச்.சைத் தொட்டு தலைமை டாக்டர் மோகன் பிரசாத் அறைக்கு முன்பாய் போய் நின்றது.

போலீஸ் கமிஷனரின் கார் மண்டையில் சமூலம் சிவப்பு விளக்கோடு ஒரு மரத்துக்குக் கீழ் நின்றிருக்க இரண்டு போலீஸ் ஜீப்புகள் தள்ளி தள்ளி தெரிந்தன.

நெல்ஸன் காரை விட்டு இறங்க, இரண்டு டாக்டர்கள் எதிர்ப்பட்டு அவரைக் கூட்டிப் போனார்கள்.

டாக்டர் மோகன் பிரசாத்தின் அறை சில உயர் போலீஸ் அதிகாரிகளால் நிரம்பியிருந்தது. கமிஷனர் நாயக் நடுநாயகமாய் தெரிந்தார்.

டாக்டர் மோகன் பிரசாத் நெல்ஸனின் கையைப் பற்றி தளர்வாய் குலுக்கிவிட்டு நாற்காலியைக் காட்டினார்.

“உட்காருங்கள் மிஸ்டர் நெல்ஸன்.”

நெல்ஸன் உட்கார்ந்துகொண்டே போலீஸ் அதிகாரிகள் எல்லோரையும் ஒரு பார்வை பார்த்தபடி கேட்டார்.

“சிகாக்கோ டாக்டர் ஜேக்ஸனின் மரணத்தில் புதிதாய் இப்போது என்ன பிரச்னை...?”

மோகன் பிரசாத் மெல்லிய குரலில் ஆரம்பித்தார்.

“மிஸ்டர், நெல்ஸன்...! டாக்டர் ஜேக்ஸன் உங்கள் நாடு முழுவதும் அறிந்த புகழ்பெற்ற டாக்டர்தானே...?”

“ஆமாம்...”

திரில் டுடே

44

“அவரோடு உங்களுக்கு பரிச்சயம் இருந்ததா...?”

“பெரிய அளவில் கிடையாது. இருந்தாலும் அமெரிக்காவில் நான் இருந்தபோது நான்கைந்து முறை சந்தித்து பேசியிருக்கிறேன்.”

“அவரைப் பற்றிய உங்கள் உண்மையான அபிப்பிராயம் என்ன...?”

“இப்போது எதற்காக இந்தக் கேள்வி...?”

“ப்ளீஸ்...உங்கள் பதிலைச் சொல்லுங்கள்.”

நெல்ஸன் நெற்றியைக் கீறிக் கொண்டே சொன்னார்.

“அவர் இந்த நூற்றாண்டின் ஒரு தலை சிறந்த அற்புதமான டாக்டர்.”

“அவர் ஒரு டாக்டர் என்பதை மறந்துவிட்டு சொல்லுங்கள்...”

“உங்கள் கேள்வி எனக்குப் புரியவில்லை.”

அதுவரை ஒன்றும் பேசாமல் இருந்த போலீஸ் கமிஷனர் நாயக் இப்போது குறுக்கிட்டுக் கேட்டார்.

“அவர் ஒரு நல்ல மனிதரா...?”

“ஏன் இப்படி கேட்கிறீர்கள்...? அவர் ஒரு சிறந்த டாக்டர் மட்டும் கிடையாது. பண்பான குணங்கள் கொண்ட நல்ல மனிதர்.”

“ஸாரி... மிஸ்டர் நெல்ஸன். அவர் ஒரு நல்ல மனிதராக இருக்க வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவு...”

“என்ன சொல்கிறீர்கள் மிஸ்டர் கமிஷனர்...?”

“டாக்டர் ஜேக்ஸன் ஒரு மோசடிப் பேர்வழி.”

நெல்ஸனின் கண்களில் லேசாய் கோபம். “எதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அந்த முடிவுக்கு வந்தீர்கள்...?”

“வாருங்கள் எங்களோடு...” கமிஷனர் நாயக்கும் டாக்டர், மோகன் பிரசாத்தும் எழுந்தார்கள்.

“எங்கே...?”

திரில் டுடே

45

“ப்ளீஸ்...கம்..” டாக்டர் மோகன் பிரசாத்தும் கமிஷனர் நாயக்கும் திகைப்பில் விழுந்திருந்த நெல்ஸனைக் கூட்டிக் கொண்டு நடந்தார்கள்.

ஐந்து நிமிஷ மௌன நடைக்குப் பின் மார்ச்சுவரி வந்தது. கதவருகே செண்ட்ரிக்கு இருந்த இரண்டு கான்ஸ்டிபிள்கள் சல்லூட் அடித்து நிற்க, கமிஷனர் கண்ணைக் காட்டினார்.

ஒரு கான்ஸ்டிபிள் கையில் இருந்த சாவிக்கொத்தை உபயோகப்படுத்தி மார்ச்சுவரியின் அறைக்கதவைத் திறந்து வைக்க மூவரும் உள்ளே போனார்கள்.

குளிர்சாதனம் செய்யப்பட்ட அறைக்குள் பிண நாற்றமும் பார்மல் - டி - ஹைலும் கலந்து சுவாசிக்கும் காற்றை அவஸ்தைப் படுத்தியது.

வெள்ளை விரிப்பில் உடல்கள் கட்டி வைத்த பொட்டலங்கள் மாதிரி தெரிய, மோகன் பிரசாத் தனியாய் ஒரு டேபிளின் மேல் கிடத்தப்பட்டிருந்த டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உடலை நோக்கிப் போனார்.

வெள்ளை விரிப்பால் முழுதுமாய் போர்த்தப் பட்ட உடலுக்கு முன்பாய் போய் நின்ற மோகன் பிரசாத் நெல்ஸனை ஏறிட்டார்.

“மிஸ்டர் நெல்ஸன்! இப்படி வாருங்கள்! என் பக்கத்தில் வந்து நில்லுங்கள்...”

நெல்ஸன் உச்சபட்ச குழப்பத்தோடு மோகன்பிரசாத்துக்குப் பக்கத்தில் போய் நிற்க - அவர் வெள்ளை விரிப்பை அகற்றினார்.

எம்பாம் செய்யப்பட்ட ஜேக்ஸனின் உடல் பார்மலின் உதவியோடு கெடாமல் இருந்தது?

“மிஸ்டர் நெல்ஸன்! இந்த உடம்பை ஒரு நிமிஷ நேரத்துக்கு உற்றுப் பாருங்கள்...”

அவர் உற்றுப் பார்த்தார்.

ஒரு நிமிஷ நேரம் கரைந்ததும் மோகன் பிரசாத் கேட்டார்.

“ஏதாவது வித்தியாசம் தெரிகிறதா...?”

திரில் டுடே

46

“இல்லை...”

“இது டாக்டர் ஜேக்ஸன்தானே?”

“ஆமாம்...”

“ஸாரி நெல்ஸன்... இது டாக்டர் ஜேக்ஸன் கிடையாது. டாக்டர் ஜேக்ஸன் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக உங்கள் நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்...”

“எதை வைத்து அப்படி சொல்கிறீர்கள்...?”

“இதை வைத்து...” சொன்ன மோகன் பிரசாத் தன் கோட் பாக்கெட்டுக்குள் கையை நுழைத்து கிடுக்கி மாதிரியான அந்த ஃபோர்ஸிப்ஸை எடுத்து ஜேக்ஸனின் காதுக்குக் கீழே வைத்து இறுக்கிப் பிடித்து மேல் நோக்கி இழுத்தார்.

பாலிதீன் பேப்பர் மாதிரி எதுவோ பிய்த்துக் கொண்டு வந்தது.

தொடர்ந்து இழுக்க - சாக்ஸ் உறை போல் ஒரு ஜவ்வு படலம் உரிந்து கொண்டு வந்தது.

மோகன்பிரசாத் ஃபோர்ஸிப்ஸை பயன் படுத்தி அந்த ஜவ்வு படலத்தை இழுக்க - உள்ளே

வேறு ஒரு முகம்.

நெல்ஸனின் நீல நிறக் கண்களில் பயம் ஒரு பெரிய வால் போஸ்டர் மாதிரி ஒட்டிக் கொண்டது.

யாரோ தன்னைத் தொட்டு எழுப்புவதை உணர்ந்த நந்தினி தூக்கம் கெட்டுவிட்ட கோபத்தோடு கண் விழித்தாள். நள்ளிரவு இரண்டு மணி.

“எழுப்பியது யாமினிதான்.

திரில் டுடே

47

“எ...ன்...ன...டி...” என்று சத்தம் போட்டு கேட்க முயன்றவளை சட்டென்று தன் கையால் பொத்தினாள். குரலை வெகுவாய் தாழ்த்திக் கொண்டு கிசுகிசுத்தாள்.

“சத்தம் போடாதே...”

நந்தினி பயத்தோடு யாமினியைப் பார்த்தாள்.

“ஏண்டி...”

“ஏதோ சத்தம் கேட்ட மாதிரி இருந்தது.”

“என்ன சத்தம்.”

“யாரோ ரெண்டு ஆம்பளைங்க பேசிக்கிற மாதிரி சத்தம்.”

“நம்ம ப்ளாட்டுக்குள்ளேயா?”

“ஆமா...! பார்...பார்... இப்பக்கூட ஏதோ சத்தம் கேட்டுது...”

நந்தினி காதுகளுக்கு உன்னிப்பைக் கொடுத்துப் பார்த்தாள்.

நிசப்தம்.

“எந்த சத்தமும் கேட்கலையே...”

“உனக்கு எதுவும் கேட்காது. சாந்தினியை எழுப்பு சொல்றேன்.”

“என்ன யாமினி... நீ... நட்ட நடு ராத்திரியில் இப்படி எழுப்பி உட்கார வெச்சுக்கிட்டு அழிச் சாட்டியம் பண்ணே...? எந்த சத்தமும் கேட்கலை... நீ படுத்துத் தூங்கு...”

“இல்ல... நந்தினி...! எனக்கு பார்வை இல்லாததினால மத்த சென்ஸ் அதிகம்.”

யாமினி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே அந்த சத்தம் கேட்டது.

“க்கக்ரார்...”

ஏதோ அறுபடும் சத்தம்.

நந்தினியின் விழிகள் அப்படியே நிலைத்தன. குரலை வெகுவாய் தாழ்த்திக் கொண்டு சொன்னாள்.

திரில் டுடே

48

“யாமினி! நீ சொல்றது சரிதான். யாரோ எதையோ அறுக்கிற சத்தம் கேட்டுது.”

“மொதல்ல சாந்தினியை எழுப்பு...”

சாந்தினி பதட்டமாய் உசுப்பப்பட்டாள்.

“ஏய் சாந்தினி... எந்திரி...”

அவள் மலங்க மலங்க விழித்துக் கொண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தாள். என்ன என்று அபிநயம் பிடித்துக் கேட்டாள்.

“சத்தத்தைக் கவனி...”

அவள் கவனித்துவிட்டு கண்களில் கலக்கத்தை நிரப்பிக் கொண்டாள்.

யாமினி குரலை வெகுவாய்த் தாழ்த்திக் கொண்டு கிசுகிசுப்பான குரலில் சொன்னாள்.

“இந்த கக்கர்ரார் சத்தம் நம்ம ஸ்டோர் ரூம் பக்கம் இருந்த வருதுன்னு நினைக்கிறேன்.”

“நந்தினி போய் பார்த்துட்டு வரட்டுமா?”

“இரு... நானும் உன்கூட வரேன்...” யாமினி எழுந்தாள்.

நந்தினி கட்டிலுக்குக் கீழே குனிந்து தாங்குக் கட்டையை எடுக்க முயன்றாள்.

அது அங்கு இல்லாமல் போகவே ‘எங்கே வைத்தோம்’ என்று யோசித்த விநாடி -

பின்பக்கம் அந்த சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டது.

“இனிமே ஸ்டோர் ரூமைப் பார்த்து என்ன பிரயோஜனம்? நான் உங்க வீட்டுக்குள்ளே வந்து ரெண்டு நிமிஷமாச்சு.”

மூன்று பேரும் அதிர்ந்து போயிருக்க அவன் பக்கத்தில் வந்து நந்தினியின் தோளைத் தட்டினான்.

“என்ன... வீடு பூட்டியிருக்கு...உள்ளே எப்படி வந்தேன்னு பார்க்கறீங்களா...? உனக்கு கால் கிடையாது. இவளுக்கு கண் கிடையாது. இவளுக்கு வாய் கிடையாது. இருந்தாலும் நீங்க

திரில் டுடே

49

மூணு பேரும் சாமர்த்தியமா வாழ்க்கை நடத்தறது இல்லையா...? நீங்களே இவ்வளவு கெட்டிக் காரத்தனமா இருக்கும்போது எல்லா உறுப்பும் சரியா இருக்கிற எனக்கு எவ்வளவு சாமர்த்தியம் இருக்கும்...?"

நந்தினி சுவாசிக்கத் திணறிக் கொண்டு கேட்டாள்.

"உ...உ...உனக்கு என்ன வேணும்...? எதுக்காக இங்கே வந்திருக்கே...?"

"உங்க மூணு பேரோட உயிரும் வேணும். தாறிங்களா...?"

அவன் ஒரு நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தான்; முதுகுக்குப் பின்னால் கையைக் கொண்டு போய் சட்டையின் காலர் பகுதியிலிருந்து முக்கால் அடி நீளக் கத்தியை எடுத்தான்.

அது ஜீரோவாட்ஸ் வெளிச்சத்தில் குளித்து தன் உடம்பைப் பளபளப்பாய்க் காட்டியது.

நந்தினி கை கூப்பினாள்.

"எங்களை ஒண்ணும் பண்ணிடாதே... உனக்கு பணம் நகை வேணும்ன்னா அந்த இரும்பு பீரோவில் இருக்கு... எடுத்துக்கோ..."

"நான் திருட வந்தது பணம் நகையை கிடையாது. உங்க மூணு பேரோட உயிரை."

"நா...நாங்க... என்ன தப்பு பண்ணினோம்?"

"உங்களில் ஒருத்தி கொலையைப் பார்த்தா, ஒருத்தி கொலையைச் செஞ்ச எங்க ஆளோட குரலைக் கேட்டா. இன்னொருத்தி படமாவே வரைஞ்ச கொடுத்திருக்கா. போலீஸுக்கு உதவி பண்ணி நீங்க மூணு பேரும் விருது வாங்கறதுக்கு முந்தினானே விருது கொடுக்கலாம்ன்னு வந்துட்டேன்."

மூன்றுபேரும் உறைந்து போய் உட்கார்ந்திருக்க அவன் கத்தியோடு எழுந்தான்.

திரில் டுடே

50

"உங்க மூணு பேரையும் நகை பணத்துக் காகத்தான் யாரோ கொலை பண்ணியிருக்காங்கன்னு போலீஸ் நினைக்கணும். அதுக்காகவாவது நான் பீரோவைத் திறந்தாகணும். பீரோ சாவி எங்கே...?"

அவன் கேட்க சாந்தினி பயந்து போய் சுவர் அலமாரியைக் காட்டினாள்.

சுவர் அலமாரியை நோக்கிப் போன அவன் பீரோ சாவியை எடுத்துக் கொண்டான்.

"பீரோவில் எவ்வளவு பணம் இருக்கு...?"

"ப...ப...பத்தாயிரம்..."

"நகை...?"

"ஆறு வளையல் மட்டுந்தான் இருக்கு..."

"இதுக்கு இவ்வளவு பெரிய பீரோவா...?"

அவன் கிண்டலாய் கேட்டுக் கொண்டே சாவியை பீரோவுக்குக் கொடுத்து திருகி கைப்பிடியில் கை வைத்தான்.

அ...தி...ந...தா...ன்.

மார்ச்சுவரியில் டாக்டர் ஜேக்ஸனின் இரண்டாவது முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு பிரமை பிடித்துப் போய் நின்றிருந்த நெல்ஸன் போலீஸ் கமிஷனரிடம் திரும்பினார்.

"டாக்டர் ஜேக்ஸனிடம் இப்படி ஒரு விபரீதம் புதைந்து இருக்கும் என்று கொஞ்சம்கூட நான் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. எதற்காக இப்படி ஒரு ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி முகம்...?"

கமிஷனர் நாயக் புன்னகைத்தார். "நீங்கள் கேட்ட இந்தக் கேள்விக்கு விடை இந்தியாவில் கிடைக்காது மிஸ்டர் நெல்ஸன். சிகாக்கோவில்

திரில் டுடே

51

தேடினால்தான் கிடைக்கும். டாக்டர் ஜேக்ஸனின் இந்த இரண்டு முக வாழ்க்கைக்குப் பின்னல் என்ன உண்மை ஒளிந்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பெரிய கடமை சிகாக்கோ போலீஸுக்கு இருக்கிறது. இதை முறைப்படி உங்கள் அரசாங்கத்துக்கு நீங்களே தெரியப்படுத்துவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இங்கே உங்களை வரவழைத்தோம்.”

நெல்ஸன்கேட்டார்.

“இந்த நயூஸை நீங்கள் ப்ரஸ்ஸுக்கு தெரியப்படுத்திவிட்டீர்களா?”

“இல்லை. இது உங்கள் நாடு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை. தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் கதிர் வாணனைக் காப்பாற்றிவிடக் கூடாது என்பதற்காக முதலமைச்சர்க்கு வேண்டாதவர்கள் யாரோ டாக்டர் ஜேக்ஸனை கொலை செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கொலையாளிகள் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதுதான் எங்கள் வேலை.”

“டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உடலை எப்போது சிகாக்கோவுக்கு அனுப்பி வைக்கப் போகிறீர்கள்?”

“நாளை காலை பத்தரை மணி ஃபைனல்டில். சிகாக்கோ டாக்டர்ஸ் அஸோஷியேஷனைச் சேர்ந்த டாக்டர்கள் ஜேக்ஸனின் உடலைப் பெற்று இறுதிக் காரியங்களைச் செய்ய சம்மதம் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஏனென்றால் ஜேக்ஸனுக்கு மனைவியோ குழந்தைகளோ கிடையாது. இப்போது எழுந்துள்ள பிரச்சனையால் டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உடலை உடனடியாக க்ரிமேஷம் செய்ய முடியாது. அங்குள்ள போலீஸ், ஜேக்ஸனின் உடலை மீண்டும் ஒரு தடவை போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள்.”

நெல்ஸன் குறுக்கிட்டார். “மிஸ்டர் நாயக்! இந்த விஷயத்தை நீங்கள் எப்படி பப்ளிக்கிற்கு திரில் டுடே

தெரியாமல் ஹேண்டில் செய்கிறீர்களோ அதையே தான் சிகாக்கோ போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டும் செய்வார்கள். டாக்டர் ஜேக்ஸன் எதற்காக - எப்போது இப்படி ஒரு ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து முகத்தை மாற்றிக் கொண்டார் என்பதை அங்குள்ள போலீஸ் துறை இண்டலிஜென்ஸ் லிங்க் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள்.”

கமிஷனர் நாயக் சொன்னார். “அந்த உண்மை அங்கே கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பாகவே டாக்டர், ஜேக்ஸனைக் கொலை செய்த நபர் யார் என்பதை நாங்கள் இங்கே கண்டு பிடித்துவிடுவோம்.”

“கொலை செய்த நபர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க என்ன முயற்சிகளை எடுத்து இருக்கிறீர்கள் மிஸ்டர் கமிஷனர்...?”

“கொலையாளி. யார் என்பது தெரிய வில்லை. ஆனால் அந்த கொலையாளியைப் பற்றி மூன்று பெண்களுக்கு தெரிந்து இருக்கிறது. அந்த மூன்று பெண்களுமே உடல் ஊனமுற்ற பெண்கள். ஒரு பெண் வாய் பேச முடியாத ஊமை. இன்னொரு பெண்ணுக்கு பார்வை கிடையாது. மூன்றாவது பெண்ணுக்கு கால் ஊனம். வாய் பேச இயலாத ஊமைப் பெண் சாந்தினி பைனாகுலர் வழியாக கொலைகாரனைப் பார்த்து இருக்கா. ஐ விட்னஸ். அதேபோல் கொலையாளி டாக்டர் ஜேக்ஸனை கொலை செய்வதற்கு முன்பு கண் தெரியாத பெண் யாமினியின் எஸ்.டி.டி.பூத்துக்கு வந்து ஃபோன் செய்து பேசியிருக்கிறான். ஸோ கொலை யாளியின் குரல் இப்போது யாமினியின் மெமரியில் ரிஜிஸ்டராகியுள்ளது. மூன்றாவது பெண் கால் ஊனமான நந்தினி. அவள் ஒரு ஆர்ட்டிஸ்ட். கண்களில் பார்த்ததை அப்படியே மனதில் வாங்கிக் கொண்டு ஓவியம் தீட்டுவதில் எக்ஸ்பர்ட். ஊமைப்பெண் சாந்தினி தான் பைனாகுலர் வழியாகப் பார்த்த கொலை

யாளியைப் பற்றி சைகை மூலம் சொல்ல அவள் இந்த அடையாளங்களை வைத்துக் கொண்டு நான்கைந்து விதமாகக் கொலையாளியின் முகத்தை வரைந்து கொடுத்து இருக்கிறாள். அதை வைத்துக் கொண்டுதான் கொலையாளியைப் பிடிக்க முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறோம்..."

கமிஷனர் நாயக் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு போலீஸ் அதிகாரி தயங்கி தயங்கி பக்கத்தில் வந்து நின்றார்.

"ஸார்..."

நாயக் தன் புருவங்களை உயர்த்தினார்.

"எஸ்..."

"கண்ட்ரோல் ரூமிலிருந்து ஒரு தகவல் ஸார்..."

"என்ன...?"

"அந்த மூணு ஹேண்டி கேப்ட் பெண்களை கொலை செய்யறதுக்காக ஒருத்தன் முயற்சி பண்ணி அவங்க குடியிருந்த ஃப்ளாட்டுக்குள்ளே நுழைஞ்சிருக்கான்."

நாயக் பதட்டப்பட்டார்.

"ம்... சொல்லுங்க...! வாட் ஹேப்பண்ட்? அந்தப் பொண்ணுகளுக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லையே...?"

"எந்த ஆபத்தும் கிடையாது ஸார். அந்த பொண்ணுங்க மூணு பேரும் செஞ்ச வெச்சிருந்த ஒரு புத்திசாலித்தனமான காரியம் மூலமா உள்ளே வந்தவன் மாட்டிக்கிட்டான்."

"இப்போ அவன் எங்கே...? ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு போயாச்சா...?"

"ஸ்... ஸார்... அவன் வந்து இப்போ... ஹாஸ்பிடல்... இருக்கான்."

"ஹாஸ்பிடல்...?"

"எஸ்... ஸார்..."

திரில் டுடே

54

"ஏன்...?"

"அந்த மூணு ஹேண்டி கேப்ட் பெண்கள் திருடர்கள்கிட்ட இருந்து பணம் நகைகளைக் காப்பாத்திக்க ராத்திரி நேரங்கள்ல இரும்பு பீரோ கைப்பிடிக்கு கரண்ட் கனெக்ஷன் கொடுத்துடறது வழக்கமாம். உயிரைப் பறிக்கிற அளவுக்கு வோல்டேஜ் கிடையாது. கைப்பிடி மேல கையைவெச்சா ஆளைத் தூக்கி வீசிடும். அந்த மூணு பொண்ணுகளையும் தீர்த்துக்கட்ட வந்தவன் நடந்த கொலைகளுக்கு காரணம் திருட்டுதான்னு போலீஸை நம்ப வைக்கிற துக்காக பீரோவைத் திறந்து நகைகளையும் பணத்தையும் எடுக்க முயற்சி பண்ணியிருக்கான். மின்சாரம் தூக்கி ஆள் தூக்கி வீசப்பட்டு கீழே விழ தலையில் நல்ல அடி. அன்கான்ஷியஸ் ஸ்டேஜுக்கு போயிட்ட அவனை ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் பண்ணியிருக்காங்க..."

"எந்த ஹாஸ்பிடல்...?"

"ஷண்முகா நர்ஸிங்ஹோம்."

ஷண்முகா நர்ஸிங்ஹோம் அந்த நள்ளிரவு வேளையில் ட்யூப்லைட் வெளிச்ச சிதறல் களோடு நிசப்தமாய் தெரிய போர்டிகோவில் ஒரு போலீஸ் ஜீப் தெரிந்தது.

கமிஷனர் நாயக்கின் கார் சீறிக்கொண்டு வந்து ஜீப்புக்கு பின்புறம் வந்து நிற்க - காத்திருந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி வேகவேகமாய் ஓடி வந்து காரின் கதவைத் திறந்து வைத்துவிட்டு சல்யூட் அடித்து நகர்ந்தார்.

நாயக் காரினின்றும் இறங்கிக் கொண்டே கேட்டார்.

திரில் டுடே

55

“ஆள் காண்வியஸுக்கு வந்துட்டானா?”
 “இன்னும் இல்ல ஸார்... டாக்டர் டீரீட்மெண்ட்
 கொடுத்துட்டிருக்கார்.”

நாயக் போர்டிகோ படிகளில் ஏறினார்...

“டாக்டர் யாரு...?”

“நடராஜன் ஸார்.”

“தலையில் அடி பலமா...?”

“கொஞ்சம் பலம்தான் ஸார்...! மின்சாரம்
 தாக்கினதில் பின்னந்தலை சுவர்க்குப்போய்
 மோதரத்த சேதத்தோடு கொஞ்சம் பெரிய காயம்.”

“உயிர்க்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லையே...?”

“இல்லை ஸார்...”

“அந்த மூணு ஹேண்டிகேப்ட் பெண்களும்
 இப்போ ஃப்ளாட்லதானே இருக்காங்க...?”

“ரெண்டு பேர் ஃப்ளாட்ல இருக்காங்க ஸார்.
 ஒரு பொண்ணை மட்டும் ஹாஸ்பிடலுக்கு
 கூட்டிட்டு வந்தேன்.”

“எங்கே அந்த பொண்ணு...?”

“வாங்க ஸார்.” இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி
 ஐ.ஸி.யூனிட் இருந்தவார்க்கு கூட்டிக்கொண்டு
 போய் அங்கே வராந்தா நாற்காலியொன்றில்
 உட்கார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த நந்தினியைக்
 காட்டினார்.

“ஷி ஈஸ் நந்தினி ஸார்...”

தாங்கு கட்டைகளைப் பொருத்திக் கொண்டு
 எழ முயன்ற நந்தினியை கையமர்த்தினார் நாயக்.

“அப்படியே உட்காரம்மா...”

அவள் உட்கார்ந்தாள். காலியாய் இருந்த
 பக்கத்து நாற்காலியில் நாயக் உட்கார்ந்து
 கொண்டே கேட்டார்.

“என்ன நடந்தது... சொல்லும்மா...”

நந்தினி ஒரு ஐந்து நிமிஷம் செலவழித்து
 நடந்த சம்பவத்தை விவரித்து முடிக்க, நாயக்
 உன்னிப்பாய் செவிமடுத்துவிட்டு நிமிர்ந்தார்.

திரில் டுடே

“டாக்டர் ஜேக்ஸனை கொலை பண்ணினது
 இந்த ஆள்தானா...?”

“இவன் கிடையாதுன்னு சாந்தினி சொன்னா
 ஸார். ஏன்னா பைனாகுலர் வழியா கொலை
 யாளியைப் பார்த்தது சாந்தினிதான்.”

“பீரோவுக்கு கரண்ட் பாஸ் பண்ணி
 வெக்கிறது தப்பான காரியம் இல்லையா...?
 உங்களால் ஒருத்தர்கூட அதனால் பாதிக்கப்பட
 வாய்ப்பு இருக்கே...?”

“இல்ல ஸார்... நாங்க அந்த விஷயத்தில்
 ரொம்பவும் எச்சரிக்கையாவே இருப்போம்.
 ரெண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி ஒரு திருடன் வந்து
 எங்க மூணு பேரையும் கத்திமுனையில் மிரட்டி
 பீரோவைத் திறந்து நாங்க கஷ்டப்பட்டு
 சம்பாதிச்ச வெச்சிருந்த, பணம் நகை
 எல்லாத்தையும் கொண்டு போய்ட்டான்.
 உடலளவில் ஊனமுற்ற எங்களால் அவனை
 எதிர்த்து போராட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது.
 மேற்கொண்டு நாங்க எதையும் இழக்க
 விரும்பாததால் இப்படியொரு ஏற்பாட்டை
 பண்ணிகிட்டோம்... இந்த ஏற்பாட்டை நாங்க
 பண்ணாமே இருந்திருந்தா இன்னிக்கு நாங்க
 மூணுபேரும் அவன் கையாலே செத்து
 போயிருப்போம்.”

நந்தினி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே
 ஐ.ஸி.யூனிட் கதவு திறக்கப்பட டாக்டர் நடராஜன்
 வெளியே வந்தார்.

கமிஷனர் எழுந்து போனார்.

“டாக்டர்... ஹௌ... ஈஸ்...ஹி...?”

“ஹி... ஈஸ் ஆல்ரைட்...! காண்வியஸ்
 வந்திருக்கு... நீங்க போய் பேசலாம்...”

“தேங்க்யூ டாக்டர்...”

நாயக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆதியும் கதவைத்
 தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே போனார்கள்.

திரில் டுடே

ஒரு நாள் ட்ரிப்ஸ் பாட்டிலை சரி பார்த்துக் கொண்டிருக்க தலையில் பாண்டேஜ் கட்டோடு அவன் பாதி கண்களை மலர்த்தியிருந்தான்.

ஆதி அவனுக்குப் பக்கத்தில் போய் நின்று கையைத் தொட்டு மெல்ல உசுப்ப அவன் விழிகளை இன்னமும் மலர்த்தியபடி திரும்பினான்.

பார்வை ஆதியின் மேல் நிலைத்தது.

“உம் பேர் என்ன...?”

“கா...கா...காசி ஸார்.”

“புனிதமான ஊர் பேரை வெச்சுகிட்டு மூணு பொண்ணுகளை கொலை பண்ண வந்தியா...?”

அவன் மௌனம் சாதிக்க, ஆதி கேட்டார்.

“டாக்டர் ஜேக்ஸனை எதுக்காக கொலை பண்ணினே?”

அவன் விழிகளில் திகைத்தான்.

“டா...டாக்டர் ஜேக்ஸனா...?”

“ம்...சிகாக்கோ டாக்டர்... அவரை ஹோட்டல் ரூம்ல வெச்ச கொலை பண்ணினது நீதானே...?”

அவன் தவிப்பாய் எழ முயன்றான். “அது... அது... யார்ன்னே எனக்குத் தெரியாது ஸார்...”

“தெரியாதா...? இதோ பார்... பொய் சொல்லிட்டிருக்க இது நேரம் கிடையாது. அந்த மூணு பொண்ணுகளையும் கொலை பண்ணு தானே உன்னோட நோக்கம்...”

“....”

“சொல்லு...”

“ஆ...ஆமா... ஸார்.”

“எதுக்காக அவங்களைக் கொலை பண்ண வந்தே...?”

“காரணமெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது ஸார். நான் ஒரு கூலிப்படை ஆசாமி... டெலிஃபோன் மூலமா தகவல் வரும். ஒரு இருட்டான் இடத்துல

திரில் டுடே

58

பணம் கைமாறும். அவங்க யாரைச் சொல்றாங்கனோ அந்த பார்டியை இந்த உலகத்தில் இருந்தே அனுப்ப வேண்டியது என்னோட வேலை...”

இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி, கமிஷனர் நாயக்கை ஏறிட்டார்.

“ஸார்... இப்படியெல்லாம் கேட்டா இவன் உண்மையைச் சொல்ல மாட்டான்.... இவனை...”

ஆதி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே -

அந்த விபரீதம் நடந்தது.

அவனுக்கு வெகு பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த கமிஷனரின் இடுப்புப் பகுதிக்குள் தோல் பெலட்டுக்குள்ளிருந்து லேசாய் வெளியே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரிவால்வரை சட்டென்று உருவிக் கொண்டவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

திடுக்கிட்ட கமிஷனரும் ஆதியும் சட்டென்று பின்வாங்கி திகைக்க, அவன் மெல்ல புன்னகைத்தான்.

“இவ்வளவு... கேர்லஸ்ஸா இருக்கலாமா... கமிஷனர் ஸார்...? ஒரு கிரிமினலுக்குப் பக்கத்துல வரும்போது கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையா இருக்க வேண்டாமா?”

துப்பாக்கியை உயர்த்தி ஸ்லோமோஷனில் நாயக்கின் மார்பையும் ஆதியின் மார்பையும் மாறி மாறி குறிபார்த்தான் அவன்.

கமிஷனர் படபடத்தார்.

“போலீஸ்கிட்ட விளையாடாதே... துப்பாக்கியை குடுத்துடு...”

திரில் டுடே

59

அவன் வாய்விட்டு சிரித்தான். “என்ன ஸார் இது...? துப்பாக்கி என் கையில் இருக்கு... நீங்க மிரட்டறீங்க...! இது என்ன ஸார் நியாயம்...?”

நாயக்கும் ஆதியும் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நிற்க அவன் தொடர்ந்தான்.

“பயப்படாதீங்க கமிஷனர் ஸார்! உங்களையோ இந்த இன்ஸ்பெக்டரையோ சுட்டுத் தள்ளிட்டு நான் தப்பிச்சு போயிடமாட்டேன். உங்களை எதுக்காக சுடணும்? உங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன பகை...? ஒரு பகையும் கிடையாது. எத்தனையோ கொலைகளை பணத்துக்காக பண்ணியிருக்கேன். இது வரைக்கும் போலீஸ்ல ஒரு தடவை கூட மாட்டினது கிடையாது. நான் அடிக்கடி நினைச்சுகிற நினைப்பு என்ன தெரியுமா ஸார்? கடைசி வரைக்கும் போலீஸ் கையில் மாட்டிக்கக் கூடாது. அப்படி மாட்டிக்கிற குழந்தை வந்தா உயிரோடு இருக்கக் கூடாது. ஏன்னா போலீஸ் கையில் மாட்டினா அந்த விநாடியிலிருந்து ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எனக்கு நரகமாத்தான் இருக்கும்: கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போறது, வர்றது, வழக்கு, விசாரணை, தீர்ப்புன்னு நாட்களை தள்ளிட்டப் போறதுல எனக்கு விருப்பம் இல்லை. எப்படியும் நான் பண்ணின் கொலைகளுக்காக எனக்கு தூக்கு தண்டனை தான் கிடைக்கப் போகுது. அந்த தண்டனையை ஒரு ஐட்ஜ் கொடுத்தா என்ன... நானே கொடுத்துக்கிட்டா என்ன...?”

அவன் சொல்லிக் கொண்டே -

தன் நெற்றிப் பொட்டில் துப்பாக்கியின் வாயை பதித்துக் கொண்டான்.

இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி பதட்டமாய் இரண்டடி முன்னால் ஓடி வந்தார்.

“நோ...!”

“ஸாரி... இன்ஸ்பெக்டர்...! நான் இன்னிக்கு இறக்க வேண்டிய நாள். எனக்கு சொந்தக்காரங்க

திரில் டுடே

யாரும் கிடையாது. ஃப்ரண்ட்ஸும் கிடையாது. என்னோட பாடியை போஸ்ட் மார்ட்டம் பண்ணி முடிச்ச பிறகு மெடிக்கல் காலேஜ் ஸ்டூடண்ட் ஸுக்கு கொடுத்துருங்க. அவங்களுக்கு என்னோட உடம்பு ஒரு பாட புஸ்தகமாக இருக்கட்டும்.”

கமிஷனர் ஓர் அடி முன்னால் வந்தார்.

“இதோ பார்... நீ சாகக் கூடாது. உன்னால சில உண்மைகள் வெளியே வரவேண்டியிருக்கு. சிகாக்கோவிலிருந்து வந்த டாக்டர் ஜேக்ஸன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கார். முதலமைச்சர் கதிர்வாணனுக்கு ஆப்ரேஷன் செய்யறதுக்காக வந்தவர் அவசர அவசரமா கொலை செய்யப் பட்டிருக்கார். கொலையாளி யார்ன்னு தெரிஞ்ச அந்த உடல் ஊனமுற்ற மூணு பெண்களை கொலை பண்ணறதுக்காக நீ வந்திருக்கே. அவங்களைக் கொலை பண்ணச் சொன்னது யாருன்னு உனக்குத் தெரியுமா தெரியாதா?”

“தெரியும்...”

“சொல்லு... யார் அவங்க...?”

“வெரி ஸாரி கமிஷனர் ஸார்! நான் இதுவரைக்கும் பண்ணிட்டு வந்த தொழில் இல்லீகல்தான். இருந்தாலும் இதிலேயும் ஒரு தொழில் தர்மம் இருக்கு. நான் போலீஸ்ல மாட்டிக்கிட்டாலும் யாரையும் காட்டி கொடுக்கக் கூடாதுங்கறது என்னோட பாலிஸி. டாக்டர் ஜேக்ஸனை கொலை பண்ணினது யாரு... அதுக்குப் பின்னாடி இருக்கிறவங்க யாரு - இந்த கேள்விக்கெல்லாம் எனக்கு பதில் தெரியும். ஆனா சொல்ல மாட்டேன்.”

“உன்னோட முடிவு முட்டாள்தனமானது. பிஸ்டலை இப்படிக் கொடு...”

கமிஷனர் கத்திக் கொண்டே அவனை நோக்கி வர -

திரில் டுடே

பிஸ்டலை தன் நெற்றியில் நன்றாகப் பதித்து வைத்துக் கொண்ட அவன் ட்ரிக்கரை சுண்டினான்.

“டீட்ட்ட்டுமீ...!”

ரத்தம் எல்லாத்திசைகளிலும் சூடாய் சிதற - பிஸ்டலைப் பிடித்த கையோடு அப்படியே சரிந்தான் அவன்.

டாக்டர் நடராஜன் ஓடி வந்தார்.

“நர்ஸ்... ஸ்ட்ரெச்சரைக் கொண்டா...”
பதட்டக் குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே அவனுடைய கண்கள் நிலைத்துப் போயின.

காலை ஏழு மணி.

போர்வைக்குள் சுருண்டு கிடந்த பாபுவைத் தட்டி எழுப்பினான். சிங்காரம், கையில் சுடச்சுட ‘தினத்தந்தி’ பேப்பர்.

“பாபு... எந்திரி...”

பாபு பாதி கண்களைத் திறந்தான். ராத்திரி வயிறு முட்ட குடித்த ஸ்காட்ச் இரண்டு கண்களையும் ரத்தக் குளங்களாக்கியிருந்தது.

“என்ன சிங்காரம்... நல்ல தூக்கத்தைக் கெடுத்துட்டியே...?”

“தூக்கம் கெட்டுப் போயிட்டதுன்னு நீ சொல்றே காரியமே கெட்டுப் போச்சன்னு நான் கவலைப்பட்டுக்கிட்டு இருக்கேன்.”

பாபு பதட்டமாய் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

“சிங்காரம்...! நீ என்ன சொல்றே?”

“அந்த மூணு பொண்ணுகளையும் தீர்த்துக் கட்ட காசியை ஏற்பாடு பண்ணி நேத்தைக்கு ராத்திரி அனுப்பினோம் இல்லையா...?”

அல் டுடே

62

“ஆமா...”

“அவன் போலீஸ்ல மாட்டிக்கிட்டான்.”

“அய்யய்யோ... அப்புறம்...?”

“பயப்படாதே...! யாரையும் காட்டிக் கொடுக்காமே கமிஷனரோட துப்பாக்கியை எடுத்து தற்கொலை பண்ணிக்கிட்டு செத்துப் போய்டான்.”

பாபுவின் தூக்கக் கலக்கம் காணாமல் போக கவலைப்பட்டான். “காசி காரியத்தை கச்சிதமா பண்ணக் கூடியவனாச்சே... எப்படி கோட்டை விட்டான்?”

“எப்படியோ ஏமாந்து போய்டான். பேப்பரைப் பாரு... காசி செத்துக்கிடக்கிற கோலத்தைப் பார்க்க பார்க்க வயித்தை பத்திகிட்டு எரியுது...”

பாபு பேப்பர் வாங்கிப் பார்த்தான். முதல் பக்கத்திலேயே கீழே கொட்டை எழுத்துகளில் செய்தி அப்பியிருந்தது.

பல கொலைகளைச் செய்த

கூலிப்படை

காசி துப்பாக்கியால் சுட்டுத்

தற்கொலை!

போலீஸ் கமிஷனர்க்கு முன்பாக

நடந்த கோரம்.

செய்திக்குப் பக்கத்திலேயே தலையில் குண்டு பாய்ந்து கோரமாய் செத்துக்கிடந்த காசியின் போட்டோ தெரிந்தது.

பாபு கவலையான குரலில் கேட்டான்.

“இனிமே என்ன பண்ணது சிங்காரம்...! அந்த பொண்ணுகளை தீர்த்துக்கட்டற முயற்சியை விட்டுடலாமா...?”

திரில் டுடே

63

“என்னது! முயற்சியை விடறதா...?
இனிமேத்தான் நாம தீவிரமா காரியத்துல
இறங்கணும்.”

“எப்படி...?”

“மூணு பேரையும் ஒண்ணா தீர்த்துக்
கட்டறதை விட ஒவ்வொருத்தியையும் தனித்
தனியா தீர்த்துக் கட்டறது ரொம்பவும் சுலபம்.”

“திட்டம் ஏதாவது கைவசம் இருக்கா?”

“இருக்கு...”

“சொல்லு...”

“மொதல்ல அந்த கண்ணில்லாத பொண்ணு
யாமினியை எஸ்.டி.டி. பூத்தியே வெச்சு
தீர்த்துடலாம்.”

“எப்படி...?”

“பூத்துக்குள்ளே போன் பேசற மாதிரி போய்
டைம்பாம் செட் பண்ணின பையை வெச்சுட்டு
வந்துட வேண்டியது.”

பாபு தன் ரோம மோவாயைத் தடவியபடி
யோசித்தான்.

“என்ன யோசிக்கிறே...?”

“இது சரியா ஒர்க்அவுட் ஆகுமா?”

“ஏன் அப்படி கேட்கிறே...?”

“டைம்பாமை செட் பண்ணி வெளியே
கொண்டு போறது அவ்வளவு சுலபம் கிடையாது.
போலீஸ் செக்கிங் இப்பெல்லாம் அதிகம்.”

“பாபு! அதையெல்லாம் பார்த்துட்டிருந்தா
முடியுமா? துணிஞ்சு இறங்க வேண்டியதுதான்...”

“சரி... எப்ப இந்த காரியத்தை பண்ணப்
போறோம்...?”

“நாளை கழிச்சு மறுநாள்...”

“டைனமைட்டைக் கொண்டு போறது
யார்...? நீயா நானா...?”

திரில் டுடே

“நான்தான், டெலிஃபோன் பேசற மாதிரி
போய் உள்ளே யார் பார்வைக்கும் படாதபடி
வெச்சுட்டு வந்துடப் போறேன். நீ போனா
உன்னோட குரலே உன்னைக் காட்டிக்
கொடுத்திடும்...”

“சிங்காரம்...! எதுக்கும் நல்லா யோசனை
பண்ணிக்க. நீ போய் போலீஸ்ல மாட்டி
கிட்டியானா எல்லா காரியமும் கெட்டுப்
போயிடும்.”

“போலீஸைப் பத்தி நீ கவலைப்படாதே...!
அவங்க கண்ல எப்படி மண்ணைத் தூவறதுங்கிற
வித்தை எனக்குத் தெரியும்... அந்த ஊமைப்
பொண்ணு சாந்தினி உன்னைத்தான் பார்த்
திருக்கா... என்னைப் பார்க்கலை. அதே
மாதிரிதான் கண்ணில்லாத அந்த யாமினி
உன்னோட குரலைத்தான் கேட்டிருக்கா...
என்னை அவங்கள்ல யாரும் பார்க்கவும் இல்லை.
என்னோட குரலைக் கேட்கவும் இல்லை.”

“சரி... மொதல்ல யாமினியைத் தீர்த்துக்
கட்டிடறோம். மத்த ரெண்டு பேரையும் எப்படி...?”

“மொதல்ல அவ கதையை முடிப்போம்.
அப்புறம் யோசிப்போம்...”

சிங்காரம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே
அறைக்குள் இருந்த ட்யூப்லைட் இரண்டு முறை
எரிந்து எரிந்து அணைந்தது.

பாபுவும் சிங்காரமும் பதட்டமானார்கள்.

“பாபு! போய் கதவைச் சாத்தி தாழ்ப்பாள
போடு...”

பாபு வாசல் பக்கம் போக சிங்காரம் டாய்லட்
அறைக்குள் நுழைந்தான். விங்க்கோடு
இணைக்கப்பட்ட ப்ளஷ் டார்ச்சைத் திறந்தான்.

உள்ளே -

சின்னதாய் ஒரு மினி வயர்லஸ் செட்.
சிவப்பு விளக்குக் கண்ணோடு மெல்லியதாய்
முனிகிக் கொண்டிருந்தது. மைக்ரோ ரிஸீவரை

எடுத்து காதுக்குப் பொருத்திக் கொண்டு மைக்ரோ போனில் பேச ஆரம்பித்தான்.

“ஹலோ...”

பாபு பக்கத்தில் வந்து நின்றபடி கேட்டான். “என்ன சிங்காரம், கால் எங்கிருந்து...?”

“சிகாக்கோ...! லைன்ல காத்திருக்கச் சொல்லியிருக்காங்க...”

சிங்காரம் காத்திருக்க சில விநாடிகளுக்குப் பின் அமெரிக்க ஆங்கில உச்சரிப்போடு ஒரு குரல் வேகமாய் பேச ஆரம்பிக்க - சிங்காரமும் பதிலுக்கு அதே ஆங்கில உச்சரிப்போடு பேச ஆரம்பித்தான்.

முதலமைச்சர் கதிர்வாணன் ஏறக்குறைய ஒரு மரக்கட்டை மாதிரி கிடக்க, அந்த ஆப்ரேஷன் தியேட்டர் ஒரு இறுக்கமான சூழ்நிலையில் இருந்தது. இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி மோவாயை தேய்த்தபடி இருக்க - தலைமை டாக்டர் சரண் டாக்டர் நவநீதத்தை கவலையாய் ஏறிட்டார்.

“இந்த ஆப்ரேஷனை வெற்றிகரமாய் செய்து முடிக்க முடியுமா நவநீத...?”

“சிரமமான ஆப்ரேஷன். ஒரு பால்பாய்ண்ட் பேனாவின் ஈஃபிள் தடிமனே இருக்க வேண்டிய ஒரு ரத்தநாளம் எலுமிச்சை அளவுக்கு புடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த புடைப்பினால் சுற்றிலும் உள்ள மூளை நரம்புகள் நசுக்கப்பட்டு எந்த நிமிஷமும் மரணம் நேரக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. ரிஸ்க் எடுத்துத்தான் ஆப்ரேஷன் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இது மாதிரியான ஆப்ரேஷன்களையெல்லாம் டான்ஸில் ஆப்ரேஷன் மாதிரி வெற்றிகரமாக செய்து முடிப்பவர் டாக்டர் ஜேக்ஸன் ஒருவர் மட்டுமே...”

திரில் டுடே

தரதர்ஷ்டவசமாய் அவர் இப்போது உயிரோடு இல்லை...”

இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி சற்றே பதட்டத்தோடு கேட்டார்.

“டாக்டர்...! சி.எம்.முக்கு இந்த ஆப்ரேஷனை செய்யத் தயங்குகிறீர்களா...?”

“கொஞ்சம் தயக்கம்தான்...! காரணம் சி.எம்.முக்கு செய்யப் போகிற ஆப்ரேஷனின் சக்கஸ் ரேட் முப்பது பர்செண்ட்தான். இதற்கு முன் நான் செய்த இதே மாதிரியான இரண்டு ஆப்ரேஷன்கள் வெற்றி பெறவில்லை. அதுதான் தயக்கமாக இருக்கிறது...”

“டாக்டர்...! ஆப்ரேஷனில் ரிஸ்க்ஃபேக்டர் இருந்தாலும் இந்த ஆப்ரேஷனை, இப்போதுள்ள நிலையில் உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் செய்ய முடியாது.”

“மிஸ்டர் இன்ஸ்பெக்டர்! நான் பயப்படுவது ஆப்ரேஷன் ஃசெய்வதற்காக அல்ல. அதற்குப் பிறகு நிகழப்போகும் விபரீதங்களுக்காக...”

“என்ன விபரீதம் நிகழும்...?”

“ஒரு வேளை ஆப்ரேஷன் பெய்லியராகி சி.எம். இறந்துவிட்டால் பப்ளிக் கோபத்தை சமாளிக்க போலீஸால் முடியாது. ஒரு வேளை இந்த ஆஸ்பத்திரியே சூறையாடப்படலாம்.”

“உங்களுக்கு அந்தக் கவலையே வேண்டாம் டாக்டர். நம்பிக்கையோடு ஆப்ரேஷனை செய்யுங்கள். எல்லாம் நல்லதாகவே நடக்கும்...”

“இட்ஸ்... ஓ.கே. காட் ஈஸ்க்ரேட்” சொல்லிக் கொண்டே எழு முயன்றார் டாக்டர் நவநீத.

அவருடைய ஓவர்கோட் பாக்கெட்டில் இருந்த செல்போன் சினுங்கலாய் கூப்பிட்டது.

செல்போனை எடுத்து காதுக்கு கொடுப்பதற்கு முன்பு கூப்பிட்ட நெம்பர் எது என்று பார்த்தார்.

66 திரில் டுடே

67

நம்பர் வரவில்லை.

‘கம்பியில் இன்டர் கனெக்ட் செய்து பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். நிச்சயமாய் இது ஒரு இல்லீக் கால்.’

ஜாக் கிரதையாய் குரல் கொடுத்தார்.

“ஹலோ...”

“டாக்டர் நவநீத்..?”

“ஸ்பீக்கிங்...”

மறுமுனையில் குரல் சிரித்தது. கேலியான குரலில் கேட்டது.

“ஏன் இப்படி அடம் பிடிக்கறீங்க...?”

“நான் அடம் பிடிக்கறேனா...! எதுக்கு...?”

“சாகத்தான்...”

டாக்டர் நவநீத் வெலவெலத்துப் போனவராய் குரல் நடுங்கக் கேட்டார்.

“யா...யார்... நீ...?”

“என்னோட ஜாதகத்தை தனியா உங்களுக்கு கூரியர் தபாலில் அனுப்பி வைக்கிறேன். அப்ப என்னைப் பத்தி டெய்லா தெரிஞ்சுக் கலாம். இப்ப நான் சொல்லப் போறதை நீங்க கேட்கணும்...”

“என்ன சொல்லப் போறே...?”

“முதலமைச்சர் கதிர்வாணனுக்கு நீங்க ஆப்ரேஷன் பண்ணக் கூடாது. அந்த ஆளை அப்படியே சாக விடணும்...”

“அது மட்டும் முடியாது. நான் ஒரு டாக்டர். அது யாராக இருந்தாலும் நான் என்னோட கடமைமையை பண்ணித்தான் தீரணும்...”

“ஸாரி... டாக்டர்... இந்த ஆப்ரேஷனை நீங்க பண்ணக் கூடாது. மீறி பண்ணினா நீங்க நிச்சயமா உயிரோடு இருக்க முடியாது. நீங்க மட்டும் இல்லை. உங்க ஃபேமிலி மெம்பர்ஸும் உயிரோடு வைக்கப்பட்டார். லேசாக மூச்சிரைத்தது. இருக்கமாட்டாங்க. எங்க கோபம் அதோடு அதிகமாக வியர்த்தார்.

திரில் டுடே

தின்னுடாது. ஹாஸ்பிடல் மேலேயும் திரும்பும். நீங்க சி.எம்.முக்கு ஆப்ரேஷன் பண்ணும்போது உங்களுக்கு உதவியா யார் யார் இருந்தாங்களோ அவங்க எல்லாரையும் லிஸ்ட் பண்ணி ஒவ்வொருத்தரையும் மேலே அனுப்பி வைப்போம்.”

“வே...வேண்டாம்...”

“வேண்டாம்ன்னா... நீங்க ஆப்ரேஷன் பண்ணக் கூடாது. வீட்டுக்குப் போய் பொண்டாட்டியோடு சந்தோஷமா இருங்க! சி.எம்.மை சாக விடுங்க.”

செல்ஃபோனில் பேச்சு நின்றது. டாக்டர் நவநீத் வியர்த்துப் போயிருந்தார்.

ஆதி கேட்டார்.

“என்ன டாக்டர்... மறுபடியும் போன்ல விரட்டலா?”

“ம்...ம்...”

“அந்த மிரட்டலை குப்பையா நினைச்சு ஒதுக்கிட்டு ஆப்ரேஷனுக்கு வேண்டிய உற்பாடுகளை பண்ணுங்க டாக்டர்.”

நவநீத் எழுந்தார். வியர்வையால் சொத சொத்துப்போன முகத்தை கர்ச்சிப்பால் ஒற்றிக் கொண்டே இரண்டடி எடுத்து வைத்தவர் டென்னு நின்றார்.

நடையில் சின்னதாய் ஒரு தடுமாற்றம். நலமை டாக்டர் சரண் தாங்கிப் பிடித்தார்.

“நவநீத்... வாட் ஹேப்பண்ட்...?”

“லேசாக கிரிட்டினஸ்... பி.பி.பி. ஜாஸ்தி யாகிருச்சுன்னு நினைக்கிறேன்.”

“இப்படி உட்காருங்கள்.”

நவநீத் ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்த்தி வைக்கப்பட்டார். லேசாக மூச்சிரைத்தது.

68)ரில் டுடே

69

தலைமை டாக்டர் சரண் நவநீத்தை பரிசோத்து பி.பீ பார்த்துவிட்டு ஒரு பெரு மூச்சோடு இன்ஸ்பெக்டர் ஆதியை ஏறிட்டார்.

“ஃபோன் மிரட்டலால் டாக்டர் நவநீத் சிறிது மிரண்டு போனதில் பி.பி.அதிகமாகிவிட்டது. இந்த நிலைமையில் இவரால் ஆப்ரேஷன் செய்ய முடியாது.”

“ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு பின் ஆப்ரேஷன் செய்யலாமே...?”

“ஸாரி மிஸ்டர் இன்ஸ்பெக்டர். மனதளவில் மிரண்டு போயிருக்கிற டாக்டர் நவநீத்தால் இனிமேல் திறமையாய் ஆப்ரேஷன் செய்ய முடியாது.”

சரண் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே டாக்டர் நவநீத்துக்கு பி.பீ. அதிகமாகி ஒரு பக்கமாய் சாய் பரபரப்பு அங்கே பரவிக் கொண்டது.

“ஸ்ட்ரெச்சர்... ப்ளீஸ்...”

அடுத்த நிமிஷம் ஸ்ட்ரெச்சர் வேகமாய் உருண்டு வந்து பக்கத்தில் நின்றது.

நவநீத் ஸ்ட்ரெச்சரில் கிடத்தப்பட்டார்.

சிகாக்கோ.

மெர்லின் அவென்யூவின் இருதயப் பிரதேசத்தில் சி.பி.ஐ.யின் கட்டிடம் அந்த முற்பகல் வேளையில் பளபளத்துக் கொண்டிருக்க - டீப் ப்ளூ ஏஞ்சலோ கார் சத்தம் இல்லாமல் வந்து நின்றது.

நெல்ஸன் காரினின்றும் இறங்கி உள்ளே போக சி.பி.ஐ.அதிகாரி ஒருவர் பவ்யமாய் எதிர் கொண்டு கை குலுக்கினார்.

திரில் டுடே

70

இருவரும் லிஃப்ட்டில் உயர்ந்து மேலே போனார்கள். நாற்பத்தியோராவது மாடியில் சி.பி.ஐ.டைரக்டர் ஸ்டீவர்ட் கிரானைட் வழக்கை மண்டையுடன் - கவலையில் இறுகிப்போன முகத்துடன் காத்திருந்தார்.

பரஸ்பரம் இருவரும் கை குலுக்கிக் கொண்டு உட்கார்ந்தார்கள். சில விநாடி மௌனத்திற்கு பிறகு நெல்ஸன் கேட்டார்.

“மிஸ்டர். ஸ்டீவர்ட்! டாக்டர். ஜேக்ஸனின் ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி விவகாரம் சம்பந்தமாய் ஏதாவது தகவல் கிடைத்ததா...?”

“ஒரு முக்கியமான விவரம் கிடைத்தது.”

“என்ன விவரம்?”

“டாக்டர் ஜேக்ஸன் இந்தியாவில் உள்ள தமிழ்நாட்டுக்கு புறப்பட்டு போவதற்கு முன் சமூக விரோதிகள் சிலரால் கடத்தப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அவரைக் கடத்திக் கொண்டு போனவர்கள் அவருடைய பாஸ்போர்ட்டை உபயோகப்படுத்தி அவருடைய முகத்தைப் போலவே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு இந்தியாவுக்கு போயிருக்கிறார்கள். போன இடத்தில் உள்ளூர் பாலிடிக்ஸ் காரணங்களால் டாக்டர் ஜேக்ஸனை கொலை செய்து இருக்கிறார்கள்.”

“அதாவது உண்மையான டாக்டர் ஜேக்ஸன் என்று நினைத்து...?”

“ஆமாம்...”

“டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போலவே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு இந்தியாவுக்கு போன நபர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடித்து விட்டீர்களா...?”

“இன்னமும் இல்லை...! க்ரிமினல்களின் பழைய ரிக்கார்ட்ஸ்களை கம்ப்யூட்டர்க்கு கொடுத்து விபரம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

“டாக்டர் ஜேக்ஸனின் இந்தியப் பயண விஷயத்தில் ஒரு விஷயம் உங்களுக்கு நெருடலாகபடவில்லையா மிஸ்டர் ஸ்டீவர்ட்...?”

71

“என்ன நெருடல்...?”

“இந்தியாவில் இருக்கும் தமிழ்நாட்டு சீஃப் மினிஸ்டர் உயிர்க்கு ஆபத்தான நிலைமையில் ஹாஸ்பிடலில் அனுமதிக்கப்பட்ட உடனேயே இங்கே சிகாகோவில் இருக்கும் டாக்டர் ஜேக்ஸனுக்கு உடனடியாக இந்தியா புறப்பட்டு வரும்படி டெலிஃபோனிலும் ஃபேக்ஸிலும் தகவல் வந்தது இல்லையா...?”

“ஆமா...”

“டாக்டர் ஜேக்ஸனும் அந்த அழைப்பை ஏற்று உடனே புறப்பட்டார். அதாவது தகவல் கிடைத்த ஆறு மணி நேரத்துக்குள், இல்லையா மிஸ்டர் ஸ்டீவர்ட்...?”

“ஆமாம்...”

“அந்த ஆறு மணி நேர அவகாசத்துக்குள் ஒரு க்ரிமினல் பேர் வழி டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போலவே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு இந்தியாவுக்கு போக சாத்தியம் உண்டா...?”

“நிச்சயமாய் சாத்தியம் கிடையாது.”

“இது குறித்து ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி நிபுணர்களிடம் கேட்டீர்களா?”

“கேட்டேன்.”

“அவர்கள் பதில் என்ன?”

“ஒருவருடைய முகத்தைப் போலவே இன்னொருவரின் முகத்தைப் ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரியால் மாற்ற குறைந்தபட்சம் நான்கு மாத காலமாகும் என்பதே அவர்களின் தீர்க்கமான பதில்.”

“உண்மை விபரம் இப்படி இருக்கும்போது ஒரு க்ரிமினல் எப்படி ஆறு மணி நேர அவகாசத்துக்குள் டாக்டர் ஜேக்ஸனை கடத்திக் கொண்டு போய் வைத்துக் கொண்டு அவருடைய பாஸ்போர்ட்டை உபயோகித்து முகத்தை அவர் மாதிரியே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி

திரில் டுடே

72

செய்து கொண்டு இந்தியா போயிருக்க முடியும்....? சரி... அப்படி போனவன் எந்த காரணத்துக்காக போயிருப்பான்...?”

ஸ்டீவர்ட் தோள்களைக் குலுக்கினார்.

“நாங்களும் அந்த பாயிண்டை யோசித்துப் பார்த்து களைத்துப் போய்விட்டோம். இந்தியா போய்ச் சேர்ந்து ஹோட்டலில் தங்கியிருந்த சிறிது நேரத்துக்குள்ளேயே டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போல் ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்ட நபர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான். அந்த கொலை மட்டும் நடந்திருக்காவிட்டால் இப்படியொரு உண்மை வெளியே வந்திருக்காது.”

ஸ்டீவர்ட் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே மேஜையின் மேல் பல நிறங்களில் இருந்த டெலிபோன்களில் ஒன்று மெலிதாய் முன்கியது.

ஸ்டீவர்ட் எடுத்து செவிமடுத்துவிட்டு “கொண்டு வாருங்கள்” என்று சொல்லி ரிஸீவரை அமர்த்தினார். சின்ன மலர்ச்சியோடு நிமிர்ந்தார்.

“மிஸ்டர் நெல்ஸன்...! எஃப்.பி.ஐ.யிலிருந்த ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.”

“என்ன தகவல்...?”

“டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போலவே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு இந்தியா போய் கொலை யுண்ட நபர் யார் என்று தெரிந்துவிட்டதாம்...”

“இஸிட்...! யார்...?”

“இரண்டு நிமிஷத்தில் கம்ப்யூட்டர் ரிப்போர்ட் வந்துவிடும்.”

காத்திருந்தார்கள்.

கம்ப்யூட்டர் ரிப்போர்ட் வந்தது.

நெல்ஸன் ஆர்வமாய் வாங்கிப் பார்த்தார் ரிப்போர்ட்டின் மூலையில் ஒரு பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோ ஒட்டப்பட்டு அதில் தாடி வைத்த ஒரு இளைஞனின் முகம்.

திரில் டுடே

73

கீழே விபரங்கள்.

பெயர்: ப்ரெட்ரிக்

வயது: 31

செய்த குற்றங்கள்: ஒரு கொலை. இரண்டு கற்பழிப்பு. மற்றும் கடத்தல்.

தண்டனை: இதுவரையிலும் போலீஸ் பிடியில் மாட்டவில்லை.

சார்ந்துள்ள இயக்கம்: எது என்பது தீர்மானமாகத் தெரியவில்லை.

நெல்ஸன் கம்ப்யூட்டரில் இருந்த விபரங்களைப் படித்துவிட்டு குழப்ப முகமாய் நிமிர்ந்தார்.

“ஒரு கிரிமினல் பேர்வழி கொல்லப்பட்டதில் சந்தோஷம் கொள்ளும் அதே நேரத்தில் கடத்திக் கொண்டு போகப்பட்ட டாக்டர் ஜேக்ஸன் இப்போது உயிரோடு இருக்கிறாரா? இல்லையா என்பது கவலைக்குரிய விஷயம்... அவரைக் கண்டுபிடிக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா...?”

“தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம் மிஸ்டர் நெல்ஸன். சி.பி.ஐ. அதிகாரிகளும் எஃப்.பி.ஐ. அதிகாரிகளும் இணைந்து சிகாக்கோ நகரம் முழுவதும் இன்வெஸ்டிகேஷன் நெட்டைப் பின்னிக் கொண்டு திறம்பட செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஜேக்ஸன் ஒரு மருத்துவ மேதை. அவருடைய உயிர் விலை மதிப்பானது. எந்த ஒரு சிக்கலான கேஸையும் குணப்படுத்தி நோயாளியை சில ஆண்டுகள் வரைக்குமாவது உயிர் வாழ வைத்துவிடுபவர். அவர் உயிரோடு மீட்கப்படுவதற்காக அமெரிக்க போலீஸ் துறையும் உளவுத்துறையும் இந்த விவகாரத்துல களம் இறங்கியிருக்கு. தேவைப்பட்டால் இண்டர்போல் போலீஸ் உதவியையும் நாட சி.பி.ஐ. முடிவு எடுத்துள்ளது.”

நெல்ஸன் எழுந்தார்.

“ஓக்கே! மிஸ்டர் ஸ்டீவ். நான் ஒரு வார காலம் சிகாக்கோவில் இருந்துவிட்டு எம்பஸி திரில் டுடே

பணிக்காக இந்தியா திரும்ப வேண்டும். அதற்குள் டாக்டர் ஜேக்ஸன் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும்.”

சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே ஃபேக்ஸ் கூப்பிட்டது. ஸ்டீவர்ட் அறையின் மூலையில் இருந்த உதவியாளர்க்கு கண்ணைக் காட்ட அவர் வேகவேகமாய் போய் ஃபேக்ஸ் மெஷினிலிருந்து பிதுங்கி வெளிப்பட்ட பேப்பரை பறித்துக் கொண்டு வந்தார்.

ஸ்டீவர்ட் வாங்கிப் படித்தார்.

இது சிகாக்கோ போலீஸ் தலைமையகம்.

ஒரு வருத்தமான செய்தி

வெரோன் நதிக்கரையோரம் டாக்டர்

ஜேக்ஸனின் உடல் கண்டெடுக்கப்பட்டு

உள்ளது.

மேற்கொண்டு விசாரணையைத் துவக்க

ஸ்தலத்துக்கு வரவும்.

சிகாக்கோ நகர போலீஸ்

கமிஷனர் சார்பாக தகவல்

கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிர்ந்து போன ஸ்டீவர்ட் அந்த ஃபேக்ஸ் செய்தியை நெல்ஸனுக்குக் காட்ட அதிர்ச்சி அவர் முகத்துக்கும் பரவியது.

சிங்காரத்தின் கையில் இருந்த அந்த டைம்பாமை கொஞ்சம் பயத்தோடு பார்த்தான் பாபு.

“ரொம்பவும் பவர்ஃபுல்லா இருக்கும் போலிருக்கே...?”

சிங்காரம் சிரித்தான் “நம்ம விஷயங்கள் எல்லாமே பவர்ஃபுல்தான். யாமினியோட

திரில் டுடே

எஸ்.டி.டி. பூத்தை மட்டும் இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கிற ரெண்டு மூணு கடைகளையும் இந்த டைனமைட் செங்கல் செங்கல்லா உதிர வைக்கும். குருட்டு யாமினிக்கு கிடைச்ச முடிவைப் பார்த்து அந்த ஊமைப் பொண்ணும் நொண்டிப் பொண்ணும் நம்மைக் காட்டிக் கொடுக்கிற முயற்சியிலேயே இறங்கக் கூடாது.”

“டைனமைட்டை எத்தனை மணிக்கு செட் பண்ணியிருக்கே...?”

“பத்தரை மணிக்கு.”

“துல்லியமா வெடிக்குமா...? இல்லே சமயத்துல காலை வாரி விட்டுமா...?”

“உனக்கு அந்த கவலையே வேண்டாம் பாபு. இதை செட் பண்ணிக் கொடுத்தது சாதாரண நபர் கிடையாது. கோட்டயம் கோயா. ஒரு விநாடி தப்பாமே காரியத்தை செஞ்ச முடிக்கும்.”

“இப்ப மணி என்ன...?”

“பத்து. நான் கிளம்பறேன். இப்பவே ஸ்கூட்டர்ல கிளம்பினாத்தான் பத்தே காலுக்குள்ளே எஸ்.டி.டி. பூத்துக்கு போய்ச் சேர முடியும்” சொன்ன சிங்காரம் டைம்பாமை ஒரு ப்ளாஸ்டிக் கேரி பேக்கில் போட்டு சுற்றி எடுத்துக் கொண்டான்.

“சிங்காரம்...! பத்திரம்.”

“என்னைப்பத்தி கவலைப்படாதே...! நீ வீட்டை விட்டு வெளியே வராமே ஜாக்கிரதையா வீட்டுக்குள்ளேயே இரு...நான் செட் பண்ணிட்டு உடனே வந்துடறேன்.”

கிளம்பினான் சிங்காரம்.

பத்தே நிமிஷத்தில் யாமினியின் எஸ்.டி.டி. பூத் பார்வைக்கு கிடைத்தது.

மஞ்சள் பெயிண்ட்டில் குளித்திருந்த எஸ்.டி.டி. பூத்துக்கு முன்னால் ஸ்கூட்டரை நிறுத்தினான்.

திரில் டுடே

76

பூத்தில் யாரும் இல்லை. பக்கத்து மளிகைக் கடையில் மட்டும் பெண்களின் காலை நேரக் கூட்டம் தெரிந்தது. இடது பக்கம் இருந்த எலக்ட்ரிக் கடையில் இரண்டு பேர் அரசியல் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிங்காரம் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே ஸ்கூட்டரை ஸ்டாண்ட் போட்டு நிறுத்திவிட்டு டைம்பாம் கர்ப்பம் தாங்கியிருந்த கேரி பேக்கை காஷுவலாய் எடுத்தபடி பூத்துக்குள் நுழைந்தான்.

காலடி ஓசை கேட்டதுமே யாமினி மேஜை மேல் வைத்திருந்த ட்ரான்சிஸ்டரின் வால்யூமைக் குறைத்து விட்டு நிமிர்ந்தான்.

சிங்காரம் சொன்னான்.

“ஒரு ஃபோன் பண்ணனும்.”

“லோக்கலா... எஸ்.டி.டி.யா?”

“லோக்கல்.”

“இந்த போன்ல பண்ணிக்குங்க...” தனக்கு முன்னால் இருந்த இரண்டு டெலிஃபோன் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்களில் ஒன்றைத் தொட்டுக் காண்பித்து விட்டு தயக்கமாய் கேட்டான்.

“சில்லறை ஒண்ணரை ரூபாய் இருக்கா?”

“இருக்கு...” சொன்ன சிங்காரம் ஒரு கையால் ரிஸீவரை எடுத்துக் கொண்டே இன்னொரு கையால், தான் கொண்டு வந்திருந்த டைம்பாம் கேரி பேக்கை யார் பார்வையும் போகாத அந்த மேஜையின் இருட்டான மூலையில் வைத்தான்.

பிறகு வேண்டுமென்றே டயலில் தப்பான எண்களை அழுத்த எக்ஸ்சேஞ்சிலிருந்து பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் குரல் இயந்திரத்தனமாய் பதில் கொடுத்தது.

“நீங்கள் டயல் செய்த எண்ணை தயவு செய்து சரி பார்க்கவும்.”

நான்கைந்து தடவை அதே எண்களை அழுத்திப் பார்த்துவிட்டு ரிஸீவரை வைத்தான்.

திரில் டுடே

77

“லைன் கிடைக்கலை சிஸ்டர், என்கேஜ்ட் நான் வேற பக்கம் போய் ட்ரை பண்ணிக்கறேன்.”

“ஒக்கே...” சொல்லி தலையசைத்த யாமினி ட்ரான்சிஸ்டரின் வால்யூமை மறுபடியும் பெரிதாக்கிக் கொண்டாள். வர்த்தக ஒலிபரப்பில் ஏதோ சீயக்காய் பவுடர் கம்பெனி தமிழ் சினிமா பாடல்களை தொகுத்து வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. “காதல் கடிதம் போடவே மேகம் எல்லாம் காகிதம்” என்ற பாடல் ஒலித்தது.

சிங்காரம் வெளியே வந்து ஸ்கூட்டரை உதைத்துக் கொண்டே தன் மணிக்கட்டில் நேரம் பார்த்தான்.

நேரம் 10:15.

‘இன்னும் பதினைந்து நிமிஷத்தில் பத்து பேராவது இந்த இடத்தில் உடல் சிதறி புகைந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

ஸ்கூட்டரை உதைத்துக் கிளப்பினான் சிங்காரம்.

தலைமை டாக்டர் சரண் டெலிஃபோனில் இன்ஸ்பெக்டர் ஆதியிடம் பதறும் குரலில் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

“மிஸ்டர் ஆதி...! நான் டாக்டர்.சரண்.”

“சொல்லுங்கள் டாக்டர்.”

“ஒரு கவலை தரும் செய்தி...”

“என்ன டாக்டர்...?”

“முதலமைச்சர் கதிரவாணன் உடல்நிலை மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது. இதே நிலை நீடித்தால் அடுத்த பனிரெண்டு மணி நேரத்திற்குள் அவருடைய உயிர் பிரிந்துவிடுவது நிச்சயம். அவர் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால்

திரில் டுடே

78

உடனடியாக மூளைப் பகுதியில் ஒரு ஆப்ரேஷன் செய்யப்பட வேண்டும்.”

“டாக்டர் நவநீத்துக்கு இப்போது உடல்நிலை எப்படி இருக்கிறது...?”

“அவர் ஹைபர்டென்ஷன் பி.ப்பியிலிருந்து இன்னும் மீளவேயில்லை. படுக்கையை விட்டு எழுந்தால் தலை சுற்றி கீழே விழப் போகிறார். அவரால் இந்த ஆப்ரேஷனை செய்ய முடியாது.”

“வேறு டாக்டர்களை வைத்து முயற்சி செய்யலாமே டாக்டர்...?”

“வேலூர் ஹாஸ்பிடலில் டாக்டர் வெல்ஸ் இருக்கிறார். அவர் ஓரளவுக்கு இது மாதிரியான ஆப்ரேஷன்களைச் செய்வதில் கெட்டிக்காரர். அவரை தொடர்பு கொண்டு பேசியிருக்கிறேன். உடனே புறப்பட்டு வருகிறேன் என்று சொன்னவர் கடந்த நான்கு மணி நேரமாகியும் வந்த சேரவில்லை; மறுபடியும் ஹாஸ்பிடலுக்கு ஃபோன் செய்து கேட்டபோது அவர் ‘இந்நேரம் சென்னை வந்து சேர்ந்து இருக்க வேண்டுமே’ என்று சொன்னார்கள். வரும் வழியில் எதிரிகளால் அவர்க்கு ஏதாவது ஆபத்து நேர்ந்து இருக்குமோ என்று மனம் பயத்தில் கிடந்து தவிக்கிறது.”

ஆதி லேசாய் கோபப்பட்டார். “டாக்டர் வெல்ஸ் வரப்போவதாக நீங்கள் முன்பே சொல்லியிருந்தால் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை சிறப்பாக பண்ணியிருக்கலாம்.”

“இனிமேல் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி யோசிப்போம் மிஸ்டர் ஆதி. முதலமைச்சர்க்கு இன்னும் எட்டு மணி நேரத்தில் ஆப்ரேஷன் நடந்தாக வேண்டும்.”

“சரி... நீங்கள் ஆப்ரேஷனுக்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொண்டு இருங்கள். நான் போலீஸ் கண்ட்ரோல் ரூமை தொடர்பு கொண்டு சென்னை வேலூர் நெடுஞ் சாலையை கண்காணிக்கச் சொல்கிறேன்.”

திரில் டுடே

79

“ப்ளீஸ் மிஸ்டர் ஆதி! இதில் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு விநாடி தாமதமும் முதலமைச்சரின் உயிர்க்கு ஆபத்தாக முடியும்...”

“கவலைப்படாதீர்கள் டாக்டர்! வேலூர் டாக்டர் வெல்லை இன்னும் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் உங்கள் ஹாஸ்பிடலுக்கு கூட்டிக் கொண்டு வருவது என் பொறுப்பு. நீங்கள் ஆப்ரேஷன் தியேட்டரை மட்டும் தயார் நிலையில் வைத்திருந்தால் போதும்.”

“ஓ.கே. மிஸ்டர் ஆதி! உங்கள் பேச்சில் நம்பிக்கை வைத்து நான் ஆப்ரேஷனுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிடுகிறேன்.”

டாக்டர் சரண் ரிஸீவரை வைத்துவிட ஆதி ரிஸீவரை வைக்கத் தோன்றாமல் அப்படியே திகைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருந்தார்.

சிகாக்கோவின் கொலம்பியா பிரஸ் பைடேரியன் ஹாஸ்பிடல்.

மார்ச்சுவரியில் இருந்தார்கள் நெல்ஸனும் சி.பி.ஐ.டிரக்டர் ஸ்டூவர்டும்.

ஒரு பெரிய பாலிதீன் உறைக்குள் டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உடல் முழுவதும் திணிக்கப்பட்டு வெளியே முகம் மட்டும் வெளுத்து தெரிந்தது.

ஹாஸ்பிடலின் தலைமை டாக்டர் சாலமன் கையில் போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு மெதுவான குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

“டாக்டர் ஜேக்ஸனை ஏரியில் அழுத்தி கொலை செய்து இருக்கிறார்கள். கொலை நடந்து நாற்பத்தெட்டு மணி நேரமாகியுள்ளது. உடல் நீரில் உப்பி ஊறிவிட்டதால் ஸ்பாட் போஸ்ட்

திரில் டுடே

80

மார்ட்டம் செய்ய வேண்டி வந்தது. உடம்பில் துப்பாக்கி தோட்டா பாய்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் இல்லை. இது ஒரு ஆஸ்பீஷியல் டெத்...”

நெல்ஸன் கேட்டார். “இதை கொலை என்று எப்படி சொல்கிறீர்கள் டாக்டர்...! மிஸ்டர் ஜேக்ஸன் தற்செயலாக ஏரியில் விழுந்து மூச்சுத் திணறி இறந்திருக்கலாம் இல்லையா...?”

“அப்படி அவரே ஏரியில் விழுந்து இறந்து இருந்தால் மூச்சு திணறும்போது மூக்கு வழியாக நுழைந்து நுரையீரல்களில் நீர் நிரம்பியிருக்கும். ஆனால் டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உடலை போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து பார்த்தபோது அவருடைய நுரையீரல்களில் நீர் தேங்கி இருக்கவில்லை. கொலையாளிகள் டாக்டர் ஜேக்ஸனை மயக்கப்படுத்தியபின் ஏரி நீரில் அழுத்தி மூச்சை நிறுத்தி கொலை செய்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு நாட்கள் கவனிக்காமல் இருந்திருந்தால் ஜேக்ஸனின் உடம்பு முழுவதும் ஏரி மீன்களால் அரிக்கப்பட்டு உருத்தெரியாமல் போயிருக்கும். ஃபிஷ்ஷிங் போன ஒருவர் பார்க்கப் போய் தகவல் கிடைத்தது...”

நெல்ஸன் சிகாக்கோ சிட்டி போலீஸ் கமிஷனரை ஏறிட்டார்.

“ஏரிக்கரையில் சீன் ஆஃப் க்ரைம் பார்த்தீர்களா..?”

“பார்த்தோம் ஸார்...”

“ஏதாவது உபயோகமான க்ளு...?”

“ஒரே ஒரு தகவல் மட்டும் உபயோகமாய் கிடைத்தது.”

“என்ன தகவல்...?”

“வடக்கு ஏரிக்கரை பங்களாவில் இருந்த ஒரு பெண் அதிகாலை மூன்று மணியிலிருந்து காலை ஐந்து மணி வரைக்கும் ஒரு கார் ஏரிக்கரையில் நின்று கொண்டிருந்ததாகவும் இரண்டு பேர் காரின் டிக்கி பகுதியிலிருந்து மூட்டை மாதிரி

திரில் டுடே

81

எதையோ தூக்கிக் கொண்டு போனதாகவும் சொல்லியுள்ளாள்...”

“ஆட்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்று கேட்டார்களா...?”

“கேட்டோம். அந்த இருட்டில் அடையாளம் தெரியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டாள். காரின் பதிவு எண்ணையும் அவளால் பார்க்க முடியவில்லை. கார் வெள்ளை நிற லெஸன்ஸா என்பது மட்டுமே அவள் கொடுத்த தகவல்களில் உருப்படியான தகவல். சிகாக்கோ சிட்டியில் ஆயிரக்கணக்கான ‘லெஸன்ஸா’க்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் அறுபது சதவீதம் வெள்ளை நிறம். இருப்பினும் வாகன போலீஸ் துறைக்கு தகவல் கொடுத்து அந்த வெள்ளை நிறக் காரை தேடச் சொல்லியிருக்கிறோம்...”

நெல்ஸன் தோள்களைக் குலுக்கி பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டார்.

“ஏதிரிகளின் நோக்கம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போல ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு இந்தியாவுக்கு சென்ற ஒரு கிரிமினலைக் கொலை செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கிரிமினல் எதற்காக டாக்டர் ஜேக்ஸனின் முகத்தோடு இந்தியாவுக்கு போனான் என்று தெரியவில்லை. அதேபோல் இங்கே சிகாக்கோவில் கடத்தப்பட்ட டாக்டர் ஜேக்ஸன் எதற்காக கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதும் தெரியவில்லை...”

சி.பி.ஐ. டைரக்டர் ஸ்டீவர்ட் பேச்சில் குறுக்கிட்ட சொன்னார்.

“ஸார்! டாக்டர் ஜேக்ஸனின் விவகாரத்தில் சில மர்ம முடிச்சுகள் இருக்கின்றன. அதில் பாதி முடிச்சுகள் இந்தியாவிலும் மீதி முடிச்சுகள் இங்கே சிகாக்கோவிலும் உள்ளன. இந்த விவகாரத்தில் இருக்கும் உண்மைகளை வெளியே கொண்டு வர சென்னையிலும் சிகாக்கோவிலும் ஒரே நேரத்தில் இன்வெஸ்டிகேஷனை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

திரில் டுடே

அதற்காக இங்கேயிருந்து சி.பி.ஐ., எஃப்.பி.ஐ. சார்பில் ஐந்து பேர் கொண்ட குழுவை ரகசியமாக சென்னைக்கு அனுப்ப வேண்டும்...”

“பலன் கிடைக்குமா...?”

“நம் உளவுத்துறைகள் இதுவரைக்கும் தோற்றதாக வரலாறு கிடையாது.”

“குழுவை என்றைக்கு அனுப்பப் போகிறீர்கள்... மிஸ்டர் ஸ்டீவர்ட்...?”

“உடனே...! இதில் யோசனை செய்து கொண்டிருக்க அவகாசம் இல்லை...”

நேரம் காலை 10.25.

பாபு புது ஸ்காட்ச் பாட்டிலை திறந்து வாசம் பிடித்து டம்ளரில் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தபோது அறையில் இருந்த ட்யூப்லைட் இரண்டு முறை அணைந்து எரிந்தது.

பாட்டிலை அப்படியே வைத்துவிட்டு எழுந்தான். கதவுத் தாழ்ப்பாள் சரியாக போடப்பட்டிருக்கிறதாவென்று பார்த்துவிட்டு வேகவேகமாய் டாய்லெட்டுக்குள் நுழைந்தான். ஸிங்க்கின் வாட்டர் டேங்க் மூடியைத் திறந்து உள்ளேயிருந்த வயர்லெஸ் செட்டை எடுத்து காதலுக்கும் வாய்க்கும் கொடுத்தான்.

“ஹலோ...”

மறுமுனையில் அமெரிக்க ஆங்கில டீச்சரிப்போடு குரல் கேட்டது.

“பேசுவது யார்? சிங்காரமா?”

“இல்லை... நான் பாபு...”

“பாபுவா...? நான் நெல்ஸன்...”

82 ரில் டுடே

83

பாபு பதட்டமாகி நல்ல ஆங்கிலத்தில் வேகமாய் பேச ஆரம்பித்தான்.

“சொல்லுங்க ஸார்... உங்களுடைய வயர்லஸ் தகவலுக்காகத்தான் நேற்று இரவிலிருந்து காத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.”

“சிங்காரம் எங்கே...?”

“ஸார்...! அவன் அந்த கண்ணில்லாத பெண் யாமினியின் கதையை முடிக்க டைம்பாமை செட் பண்ண போயிருக்கிறான்.”

“காசியைப் போல் மாட்டிக் கொண்டுவிடப் போகிறான்...”

“சிங்காரம் எல்லாவிதமான முன்னேற்பாடுகளோடும் போயிருக்கிறான். இன்னும் ஐந்து நிமிஷத்தில் அந்த பிரளயம் நடந்துவிடும்.”

“பாபு...! நான் சொல்வதை இப்போது கவனமாகக் கேள்...”

“சொல்லுங்கள் ஸார்...”

“நீயும் பாபுவும் சென்னையை விட்டு உடனடியாக வெளியேறி பக்கத்து மாநிலம் ஏதாவது ஒன்றுக்கு போய்விடவேண்டும்...”

“ஏன் ஸார்...?”

“நான் எதிர்பாராத சில நிகழ்ச்சிகள் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் சென்னையில் கொலை செய்ய நினைத்த டாக்டர் ஜேக்ஸன் இங்கே சிகாக்கோவில் ஏரிக்கரையில் கொலை செய்யப்பட்டு கிடக்கிறார். டாக்டர் ஜேக்ஸன் என்று நினைத்து நீ கொலை செய்த நபர் ஒரு கிரிமினல். அவன் எதற்காக டாக்டர் ஜேக்ஸனைப்போல் ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு சென்னைக்குப் போனான் என்று தெரியவில்லை. எப்படியோ டாக்டர் ஜேக்ஸன் இப்போது உயிரோடு இல்லை. வேறு எந்தக் காரணத்துக்காகவோ வேறு யாரோ அவரைக் கடத்திக் கொண்டு போய் கொன்றுவிட்டார்கள்.

திரில் டுடே

84 திரில் டுடே

நான் உங்களுக்கு கொடுத்த கட்டளையை வேறு யாரோ நிறைவற்றியிருக்கிறார்கள். இப்போது சிகாக்கோ சி.பி.ஐ பிரிவிலிருந்து ஐந்து பேர் கொண்ட குழு அதிரடியாய் சென்னைக்கு வந்து தீவிரமாய் இன்வெஸ்டிகேட் செய்யப்போகிறது. அப்படி வருகிறவர்கள் அசகாய குரர்கள். உங்கள் இரண்டு பேர்களையும் அடையாளம் தெரிந்து வைத்திருகிற அந்த உடல் ஊனமுற்ற பெண்களின் உதவியோடு உண்மைகளைத் தோண்டி எடுத்து உங்களையும் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள். எனவே நீங்கள் இருவரும் உடனடியாக சென்னையிலிருந்து வெளியேறி ஏதாவது ஒரு பக்கத்து மாநிலத்துக்கு போய் விடுங்கள். பிரச்சனைகள் எல்லாம் ஓய்ந்து ஆறியபின் சென்னைக்குத் திரும்புங்கள். அப்போது பேசிக் கொள்ளலாம்.”

“எஸ்...ஸார்...”

வயர்லஸ் அணைந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி ஜீப்பில் வந்து இறங்க, ஜீப்புக்கு பின்னாலேயே டாக்டர் வெல்ஸின் கார் வந்து நின்றது.

வெல்ஸைக் கூட்டிக் கொண்டு உள்ளே போனார் ஆதி.

தலைமை டாக்டர் சரண் வேகவேகமாய் வராந்தாவில் எதிர்ப்பட்டார்.

“வாங்க மிஸ்டர் வெல்ஸ்...”

ஆதி குறுக்கிட்டு சொன்னார். “சென்னை - வேலூர் ரோட்டில் ஒரு சாலை மறியல். நான்கு மணி நேரம் போக்குவரத்து பாதிப்பு. அதில் டாக்டர்

85

வெல்ஸ் மாட்டிக்கிட்டார். அவருடைய செல்போனில் ஏதோ டெக்னிகல் ஃபால்ட், தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை...”

டாக்டர் சரண் புன்னகைத்தார்.

“நீங்கள் இப்படி லேட்டாய் வந்ததும் மிக மிக நல்லதாய் போயிற்று.”

வெல்ஸும், ஆதியும் திகைத்தார்கள்.

“லேட்டாக வந்தது நல்லதாக போயிற்றா...? டாக்டர் நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்...?”

“என் அறைக்கு வாருங்கள், விபரமாய் சொல்கிறேன்...”

டாக்டர் சரண் தன் அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய் இருவரையும் எதிரில் உட்கார்த்தி வைத்துக் கொண்டு ஓர் அர்த்த புஷ்டியோடு புன்னகைத்தார்.

“பி ரிலாக்ஸ்...”

ஆதி பதபத்தார். “ரிலாக்ஸ் செய்து கொள்ள இது நேரம் கிடையாது டாக்டர். முதலமைச்சர்க்கு இன்னும் எட்டு மணி நேரத்தில் ஆப்ரேஷன் செய்தாக வேண்டுமே...! இல்லாவிட்டால் அவர் உயிர் பிழைப்பது கடினம் என்று சொன்னீர்களே...?”

“பயப்படாதீர்கள். முதலமைச்சர் பிழைத்துக் கொள்வார்...”

“எப்படி சொல்கிறீர்கள்?”

“உள்ளே முதலமைச்சர்க்கு ஆப்ரேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.”

“ஆப்ரேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா?”

“எஸ்...”

“ஆப்ரேஷன் செய்வது யார்...?”

“டாக்டர் ஜேக்ஸன்...!”

வெல்ஸும், ஆதியும் திடுக்கிட்டார்கள். “டாக்டர் ஜேக்ஸனா...? அவர் தான் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டாரே...?”

திரில் டுடே

“வெளியுலகத்துக்காக அவர் கொலை செய்யப்பட்டதுபோல் சிகாக்கோ சி.பி.ஐ.நடித்துக் காட்டிய நாடகம் அது...”

“நாடகமா...?”

“எஸ்...” என்றபடி பக்கத்து அறையிலிருந்து வெளிப்பட்டார்கள் சிகாக்கோ சி.பி.ஐ.டைரக்டர் ஸ்டீவர்ட், டாக்டர் சரண் ஸ்டீவர்ட்.

டாக்டர் சரண், ஸ்டீவர்டை ஆதிக்கும் வெல்ஸுக்கும் அறிமுகம் செய்து வைக்க, பரஸ்பரம் கை குலுக்கிக் கொண்டார்கள்.

ஸ்டீவர்ட் நாற்காலியில் சாய்ந்து கொண்டே சொன்னார்.

“சிகாக்கோவில் ஒளிந்து கொண்டிருந்த ஒரு சீக்ரெட் வெளியே வருவதற்கு காரணமாக இருந்தவர் டாக்டர் சரண்தான்...”

சரண் புன்னகைத்தார். “நோ... நேர். நான் அதுக்கு காரணம் கிடையாது. எல்லா உண்மைகளும் வெட்ட வெளிச்சத்துக்கு வர முக்கிய காரணமாயிருந்த ஒரு நபர் வெளியே விஸிட்டர்ஸ் அறையில் இருக்கிறார்.”

சொன்ன டாக்டர் சரண் இண்ட்டர்காம் ரிஸீவரை எடுத்து ரிசப்ஷனிட் பேச, அடுத்த இரண்டாவது நிமிடம் ஒரு இளைஞன் உள்ளே வந்தான்.

முப்பது வயது இருக்கலம். கெச்சலான உடம்புவாகு.

“வாங்க ஜெயச்சந்திரன்... இப்படி வந்து உட்கார்ங்க...” டாக்டர் சரண் காலியாய் இருந்த ஒரு பி.வி.ஸி.நாற்காலியைக் காட்டி அந்த ஜெயச்சந்திரன் உட்கார்ந்து கொண்டே எல்லோரையும் பார்த்துக் கும்பிட்டார்.

டாக்டர் சரண் தொடர்ந்தார்.

“ஜெயச்சந்திரன் ஒரு கேபிள் டி.வி. ஆப்ரேட்டர். கடந்த பத்து நாட்களுக்கு முன்பாக

ஒரு புதி டிஷ் ஆன்டெனாவை நிர்மாணிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டு அதை சரி பார்க்கும் பணியில் சேனல்களை மாற்றி. மாற்றி பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் திடீரென்று அந்த வயர்லெஸ் பேச்சு கேட்டது. சிகாக்கோ, டாக்டர் ஜேக்ஸன், பாபு, சிங்காரம், நெல்ஸன் போன்ற பெயர்கள் அடிபட்டது. அமெரிக்க அசென்ட் ஆங்கிலம் ஜெயச்சந்திரனுக்கு புரியாததால் அந்த வயர்லெஸ் பேச்சில் ஆர்வம் காட்டாமல் இருந்துவிட்டார். ஆனால் இந்தியாவுக்கு வந்த டாக்டர் ஜேக்ஸன் கொலை செய்யப்பட்டதாக பேப்பரில் படித்ததும் இவர் உடனே உஷாராகி இந்த விஷயத்தை போலீஸில் சொல்லப் பயந்து தன் ப்ளாட்டில் குடியிருக்கும் ஒரு டாக்டரிடம் சொல்ல எனக்கு நண்பரான அந்த டாக்டர் எனக்கு விஷயத்தை தெரியப்படுத்துகிறார். நான் போலீஸ் க்யூப்ராஞ்சில் இருக்கும் எனக்கு வேண்டிய எஸ்.பி.யிடம் சொல்ல நான் தினமும் ஜெயச்சந்திரன் வீட்டுக்கு வந்து தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை ஆன் செய்து அந்த வயர்லெஸ் பேச்சை கேட்க ஆரம்பித்தோம். எங்களுக்கு விஷயம் விளங்க ஆரம்பித்தது. சிகாக்கோ விலிருந்து வரும் இந்த வயர்லெஸ் பேச்சு யார் வீட்டு வயர்லெஸ்ஸிலிருந்து கசிகிறது என்பதை 'சிக்னல் ஜெனரேட்டர்' வைத்துக் கண்டு பிடித்தோம். அது சிங்காரம், பாபு என்கிற இரண்டு பேர் குடியிருக்கும் வீடு. பி.ஈ.எலக்ட்ரானிக் கம்யூனிகேஷன் வரை படித்த அந்த இரண்டு பேரும் வேலை கிடைக்காத காரணத்தால் கிரிமினல்களாக மாறியவர்கள். அந்நிய சதித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவார்கள்..."

"அவர்களைப் பிடித்துவிட்டீர்களா... அவர்கள் இப்போது எங்கே?"

"க்யூப்ராஞ்சு பிடியில் மாட்டிக்கிட்ட அவர்கள் இப்போது கஸ்டடி செல்லில் விசாரணைக்காக உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரில் டுடே

88

ஆதி கேட்டார்.

"தொலைக்காட்சி பெட்டியில் எப்படி டாக்டர் வயர்லெஸ் பேச்சு கேட்டது...?"

கேபின் ஆப்ரேட்டர் ஜெயச்சந்திரன் குறுக்கிட்டு மெல்லிய குரலில் சொன்னார்.

"ஸார்! டி.வி.யில் உள்ள - ஐ.எம்.பி என்று சொல்லப்படுகிற - இன்ட்ரீப் ப்ரீக்வேன்ஸி என்கிற அமைப்புதான் ஆடியோவுக்கு பொறுப்பான விஷயம். இந்த ஐ.எம்.பி.ன் ரேஞ்சு ஆறு மெகா வாட்ஸ்களுக்கும் குறைவானதுதான். இருந்தாலும் பாபு, சிங்காரம் குடியிருந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் நான் அமைத்த டிஷ் ஆன்டெனா இருந்த காரணத்தால் சிகாக்கோ வயர்லெஸ் பேச்சு நான் செட் செய்த ஹை ப்ரீக்வேன்ஸி சிஸ்டத்தில் மாட்டிக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட சேனலைத் தட்டும்போது தொலைக்காட்சி பெட்டியின் வழியாகக் கேட்டது."

டாக்டர் சரண் தொடர்ந்தார். "இந்த சிகாக்கோ வயர்லெஸ் பேச்சை நாங்கள் தொடர்ந்து உன்னிப்பாய் கேட்டு வந்ததின் காரணமாக கண்ணில்லாத பெண் யாமினியின் எஸ்.டி.டி. பூத்தில் வைக்கப்பட்ட டைம் பாமை கைப்பற்றி சரியான நேரத்தில் டிப்யூஸ் பண்ண முடிந்தது. சிங்காரத்தையும் ஸ்பாட்டிலேயே கைது பண்ண முடிந்தது."

"ரியலி இட் ஈஸ் ஏக்ரேட் ஜாப்..." சந்தோஷப்பட்ட ஆதி குழப்பம் விலகாத முகத்தோடு கேட்டார்.

"டாக்டர் ஜேக்ஸன் எப்படி உயிரோடு சென்னைக்கு வந்து இப்போது சி.எம்.முக்கு ஆப்ரேஷன் செய்து கொண்டிருக்கிறார்...?"

ஸ்டீவர்ட் இடைமறித்தார். "அதற்கான பதில் இங்கேயிருக்கிறது மிஸ்டர் ஆதி! நடந்த சம்பவங்கள் இவைதான்.

திரில் டுடே

89

புகழ்பெற்ற மருத்துவரான டாக்டர் ஜேக்ஸனின் உயிர்க்கு சிகாகோவில் இருந்த இரண்டு கோஷ்டிகள் குறி வைத்து வெகுநாளாய் காத்து இருந்தன. ஒரு கோஷ்டி அரசியல். இன்னொரு கோஷ்டி கிரிமினல். கிரிமினல் கோஷ்டிக்கு லீடர் ப்ரெட்ரிக். அரசியல் கோஷ்டிக்கு லீடர் நெல்ஸன். டாக்டர் ஜேக்ஸனுக்கு அமெரிக்க அரசு சர்வதேச அளவில் க்ரீன் பாஸ்போட் கொடுத்துள்ளது. இதனால் டாக்டர் ஜேக்ஸன் எந்த நாட்டு விமான நிலையத்திலும் 'கஸ்டம்ஸ்' என்கிற பெயரில் சோதனை செய்யப்படமாட்டார். அவருடைய உடமைகளைத் தொட்டுப் பார்க்கக் கூட கஸ்டம்ஸ் அதிகாரிகளுக்கு உரிமையில்லை. இந்தச் சலுகையைத் தெரிந்து கொண்ட க்ரிமினல் கோஷ்டியின் தலைவன் நூறு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள அரிய வைரங்களை இந்தியாவுக்குக் கடத்திக் கொண்டு போவதற்காக டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போலவே ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு மாதக்கணக்கில் காத்துக் கொண்டு இருந்திருக்கிறான்.

தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர்க்கு ஆப்ரேஷன் செய்வதற்காக டாக்டர் ஜேக்ஸன் இந்தியா புறப்பட்டுப் போகிறார் என்று தெரிந்ததுமே க்ரிமினல் கோஷ்டி சுறுசுறுப்பு அடைந்தது. டாக்டர் ஜேக்ஸன் இரவோடு இரவாகக் கடத்தப்பட்டார். அவரை ஒரு மறைவிடத்தில் அடைத்து வைத்துவிட்டு ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி உபயத்தால் டாக்டர் ஜேக்ஸனாக மாறிய க்ரிமினல் கோஷ்டியின் தலைவன் நூறு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வைரங்களை எடுத்துக் கொண்டு இந்தியாவுக்கு புறப்பட்டான். சென்னைக்கு வந்தான்.

வைரங்களை உரிய பார்ட்டியிடம் கொடுத்து விட்டு உடல்நலம் சரியில்லாததுபோல் நடித்து சிகாகோ திரும்ப இருந்த அவனை டாக்டர்

திரில் டுடே

90

ஜேக்ஸன் என்று நினைத்து பாபு கொலை செய்தான்..."

இன்ஸ்பெக்டர் ஆதி குறுக்கிட்டு கேட்டார். "எதற்காக இந்தக் கொலை...?"

ஸ்ரீவர்ட் தொடர்ந்தார்.

"இந்த இடத்தில்தான் அரசியல் கோஷ்டி வருகிறது. சென்னை எம்ப்ளியில் நல்ல பதவியில் இருக்கும் நெல்ஸன் அமெரிக்காவில் உள்ள ஒரு சிறிய அரசில் கட்சிக்கு தலைவர். டாக்டர் ஜேக்ஸனும் அந்த அரசியல் கட்சிக்கு ஒரு மாகாணத் தலைவர். சமீப காலமாக டாக்டர் ஜேக்ஸனின் புகழ் அதிகரிக்கவே தன்னுடைய கட்சித் தலைமைக்கு எங்கே போட்டியாளராக வந்துவிடுவாரோ என்கிற பயத்தில் அவரைத் தீர்த்துக்கட்ட நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் நெல்ஸன். சிகாகோவில் அவரைத் தீர்த்துக் கட்டினால் போலீஸார்க்கு தன்மேல் சந்தேகம் வரலாம் என்று நினைத்து - டாக்டர் ஜேக்ஸன் இந்தியாவுக்கு போகும்போது - தீர்த்துக் கட்டிவிட்டீட்டம் போட்டு காரியத்தில் இறங்கினார். இதற்காக சென்னையில் உள்ள படித்த இரண்டு கிரிமினல்களான பாபுவையும், சிங்காரத்தையும் பிடித்தார். கொலைக்கான திட்டம் தீட்டப் பட்டது."

ஆதி இடைமறித்து சொன்னார்.

"இப்போது புரிகிறது! டாக்டர் ஜேக்ஸனைப் போல் ப்ளாஸ்டிக் சர்ஜரி செய்து கொண்டு வந்த கிரிமினல் கோஷ்டி தலைவனை பாபு உண்மையிலேயே டாக்டர் ஜேக்ஸன்தான் என்று நினைத்துக் கொலை செய்துவிட்டான்..."

"அதேதான்...! சென்னையில் அந்த சம்பவம் நடந்த அதே தினத்தன்று கிரிமினல் கோஷ்டியால் கடத்தப்பட்ட டாக்டர் ஜேக்ஸன் எப்படியோ தப்பித்து நள்ளிரவில் என் வீட்டுக்கு வந்து

திரில் டுடே

91

தஞ்சமடைந்தார். டாக்டர் ஜேக்ஸன் உயிரோடு இருக்கிற விஷயத்தை வெளியுலகத்துக்குத் தெரியப்படுத்தினால் குற்றவாளிகள் உஷாராகி தப்பிவிடுவார்கள் என்று நினைத்து அவர் இறந்து விட்டதைப்போல் 'எஸ்டாப்ளிஷ்' பண்ணினோம். இதற்காக ஜேக்ஸன் இறந்தவரைப்போல் ஒரு மணி நேரம் நடித்தார். நெல்ஸனை ட்ராப் செய்வதற்காக போடப்பட்ட திட்டத்தில் அவரும் நன்றாகவே ஏமாந்துபோய் மார்க்கவரியிலிருந்து திரும்பியதுமே சென்னைக்கு வயர்லஸ் செய்து பாபுவிடம் பேச நெல்ஸன் அதிகாரபூர்வமாய் மாட்டிக் கொண்டார். இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே அமெரிக்க அரசு தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஒரு தனி விமானம் மூலம் டாக்டர் ஜேக்ஸனை சென்னைக்கு அனுப்பி வைத்தது. சி.பி.ஐ. விசாரணைக் குழுதான் அவரைப் பாதுகாப்பாக இந்தியாவுக்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தது."

ஸ்டீவர்ட் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே மேஜை மேல் இருந்த இன்டர்லாக் முணுமுணுத்து கூப்பிட்டது.

டாக்டர் சரண் ரிஸீவரை எடுத்தார்.

"எஸ்..."

டாக்டர் ஜேக்ஸன் ஆப்ரேஷன் தியேட்டரில் இருந்து பேசினார்.

"உங்கள் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர்க்கு ஆப்ரேஷன் வெற்றிகரமாக முடிந்துவிட்டது. இனி அவர்க்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை. இப்போது நான் ஆப்ரேஷன் தியேட்டரை விட்டு வெளியே வந்து கொண்டிருக்கிறேன்..."

"வாருங்கள் மிஸ்டர் ஜேக்ஸன்! இங்கே உங்களுக்காக நல்ல நண்பர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இனி உங்கள் வாழ்க்கையில் எதிரிகள் இல்லை..."

- சொல்லிவிட்டு சிரித்தார் டாக்டர் சரண்.

திரில் டுடே

92

தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் சேலைத் தலைப்பை இழுத்து போர்த்திய அந்த பெண் தலைப்புச் செய்தியாக அன்றைய செய்திகளில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

"உடலில் ஊனங்கள் இருந்தாலும் மனதிலும் செயலிலும் ஊனம் இல்லாத யாமினி, நந்தினி, சாந்தினி மூன்று பேர்க்கும் அவர் களுடைய துணிச்சலைப் பாராட்டி ஜனாதிபதி விருது வழங்கியுள்ளார். குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸார்க்கு பொதுமக்கள் தாராளமாய் உதவி செய்ய முன்வராத இந்தக் காலத்தில் உடலளவில் ஊனம் அடைந்த பெண்கள் மூன்று பேர் தங்கள் உயிர்களை துச்சமாய் மதித்து போலீஸார்க்கு உதவி யுள்ளார்கள். இந்த மன உறுதி எல்லா மக்களுக்கும் வந்துவிட்டால் நாட்டில் குற்றங்கள் குறையும். குற்றவாளிகள் உருவாக மாட்டார்கள் என்று ஜனாதிபதி தன் அறிக்கையில் கூறியுள்ளார். மேலும் அவர் கூறியதாவது..."

பின்னணியில் செய்தி ஒலிக்க -

டி.வி.திரையில் -

யாமினி

நந்தினி

சாந்தினி - மூன்ற பேரின் முகங்களும் க்ளோஸ்புக்கு வந்தன.

(முற்றும்)

திரில் டுடே

93